Spytihněvský zpravodaj

3 | 2026 | Podzim

Z obsahu

3 Informace obce
9 Z historie
12 Stalo se
22 Knihovna
23 Spytihněvští
26 Škola
29 Školka
30 Školička
32 Recept s příběhem
33 Moje vzpomínání
35 Farnost
40 Hasiči
42 Rybáři
44 Sportovci
47 Zahradnické okénko
49 Kreativní duše naší obce

SEDMDESÁT LET SPYTIHNĚVSKÝCH HODŮ

www.spytihnev.cz

Bezpečnost má přednost

Vážení spoluobčané, milí přátelé,

tématu světelné signalizace u radnice jsme se ve zpravodaji věnovali už několikrát, naposledy dokonce v minulém čísle. Přesto se o semaforu stále živě diskutuje na sociálních sítích. Nejčastěji se ozývají řidiči, kteří Spytihněví pouze projíždějí, a jejich reakce jsou někdy velmi kritické a bohužel nezřídka i vulgární.

Už dříve jsem se snažil vysvětlit, že semafor jsme nebudovali především pro projíždějící řidiče, ale pro lidi, kteří v naší obci žijí. K zamyšlení mě proto vede skutečnost, že podporu i mezi některými místními získávají názory požadující výrazné omezení preference chodců – například aby se jim zelená rozsvítila nejdříve po čtyřech minutách čekání – nebo dokonce úplné zrušení semaforu. Přemýšlím proto, zda se nám daří dostatečně vysvětlovat, proč podobná bezpečnostní opatření vůbec děláme.

Připomeňme proto základní skutečnosti. Při úpravě centra obce byla silnice I/55 rozšířena na tři jízdní pruhy a součástí projektu se stala světelná signalizace. Původním záměrem obce bylo světelně řídit pouze přechod pro chodce. Policie České republiky však v průběhu přípravy požadovala řízení celé křižovatky, a výsledkem je proto její dnešní podoba.

Proč jsme do takového řešení šli? Především proto, že během posledních deseti let přišli na přechodech ve Spytihněvi o život dva naši spoluobčané. Nejde o anonymní statistiku. Byli to lidé, které jsme znali, a tragédie, které zasáhly jejich rodiny, přátele i celou obec. Navíc provoz se na silnici I/55 v posledních letech výrazně zvýšil. Je to způsobeno i tím, že byl otevřen nový úsek dálnice D55 Babice–Bzenec a úsek dálnice D1 kolem Přerova. Když si k tomu připočítáme kolony v okolí Brna způsobené stavebními pracemi na rozšíření dálnice, stala se silnice I/55 pro spoustu řidičů, kteří předtím využívali cestu přes Brno, hodně zajímavou alternativou. A v důsledku toho se zvýšil počet projíždějících vozidel přes naši obec. Podle některých měření snad až o pět tisíc denně. Právě proto pro nás bylo zvýšení bezpečnosti tak důležité.

A z tohoto pohledu semafor svůj účel splnil. Přecházení frekventované silnice I/55 je dnes výrazně bezpečnější než dříve.

Kolony vnímáme a snažíme se je omezovat

To samozřejmě neznamená, že přehlížíme problémy, které signalizace přinesla. Především v odpolední špičce se vytvářejí kolony, a proto bylo nastavení semaforu už několikrát upravováno. Tyto změny mnohdy pomohly a čekací doby se podařilo zkrátit.

V době od 14.00 do 16.30 hodin má absolutní prioritu hlavní směr po silnici I/55. Vozidla přijíždějící od Halenkovic mají zelenou nastavenu prakticky na nezbytné minimum. Přesto se kolonám v nejvytíženější době nedokážeme úplně vyhnout.

Za přijatelné ale nepovažuji řešení, při kterém by chodec čekal čtyři minuty na možnost bezpečně přejít silnici jen proto, aby projíždějící vozidla nemusela zastavit. Chodec je stejným účastníkem silničního provozu jako řidič automobilu. Není důvod, aby měl projíždějící řidič větší právo na plynulý průjezd než místní občan na bezpečné překonání silnice.

Semafor je tady především pro naše děti jdoucí do školy, seniory, rodiče s kočárky a všechny ostatní, kteří potřebují bezpečně přejít z jedné části obce do druhé.

Bezpečnost řešíme dlouhodobě

Semafor přitom není prvním opatřením, kterým se snažíme bezpečnost v obci zvyšovat. Už v roce 2011 jsme nasvětlili přechody pro chodce, následovalo zpracování studie na zklidnění dopravy a osazení zrcadel na rizikových křižovatkách.

Při rekonstrukci centra v roce 2015 jsme vybudovali nový systém chodníků, přechod u radnice a odsunuli chodník dále od silnice I/55. Následovaly rekonstrukce dalších chodníků, bezpečnostní sloupky v jižní části obce, zvýšení obruby chránící chodce před vozidly, nový chodník ke hřbitovu či úprava prostoru před kulturním domem. V roce 2021 vznikl přechod s bezpečnostním ostrůvkem na Kálavicích a následně byl světelnou signalizací zabezpečen také přechod před školou a byl vybudován přechod u kapličky.

Bezpečnost na silnicích tedy neřešíme od chvíle, kdy máme u radnice semafor. Je to dlouhodobá snaha, která pokračuje řadu let.

Rozumím tomu, že nikdo nechce stát v koloně. Také v ní často stojím a také bych byl raději, kdybych mohl projet bez zastavení. Proto budeme fungování signalizace dál sledovat a tam, kde to bude možné

bez snížení bezpečnosti, hledat možnosti jejího lepšího nastavení.

Při všech debatách o minutách čekání bychom ale neměli zapomenout na důvod, proč tam semafor stojí. Několik minut čekání je nepříjemných. Lidský život, který už nelze vrátit, má však úplně jinou hodnotu.

Přeji vám všem krásné a klidné podzimní dny a věřím, že se v následujících týdnech budeme potkávat také při příjemnějších příležitostech – třeba na našich hodech, které nás zanedlouho čekají.

Vít Tomaštík
starosta obce

INFORMACE OBCE

Usnesení zastupitelstva obce

26. schůze Zastupitelstva obce Spytihněv konaná dne 18. června 2026

Zastupitelstvo obce Spytihněv:
- schválilo závěrečný účet obce a účetní závěrku za rok 2025,
- schválilo změnu č. 2 rozpočtu obce na rok 2026,
- schválilo poskytnutí dotace Římskokatolické farnosti Spytihněv ve výši 400 000 Kč na rekonstrukci kostela,
- schválilo prodej pozemků p. č. 1414, 1418, 1422 a 1426 v k. ú. Spytihněv,
- stanovilo počet členů zastupitelstva pro volební období 2026–2030 na 15.

27. schůze Zastupitelstva obce Spytihněv konaná dne 16. září 2026

Zastupitelstvo obce Spytihněv:
- vzalo na vědomí informace o přípravě stavby dálnice D55,
- schválilo Dodatek č. 1 ke Smlouvě o právu provést stavbu na cizím pozemku s Ředitelstvím silnic a dálnic s.p., jehož předmětem je umožnění výstavby dálnice D55, úseku 5506 na pozemcích obce a stanovení podmínek, za nichž bude stavba realizována,
- změnu č. 3 rozpočtu obce na rok 2026,
- schválilo navýšení dotace Slovácké Spartě Spytihněv, z.s. o 32 000 Kč na financování opravy travního traktoru,
- schválilo poskytnutí daru Myslivecké společnosti Přívoz Spytihněv, z. s. ve výši 45 000 Kč na nákup krmení pro zvěř,
- schválilo poskytnutí daru Základní organizaci Českého zahrádkářského svazu Spytihněv, z. s. ve výši 40 000 Kč na pořízení vybavení zahrádkářské chalupy,
- schválilo poskytnutí příspěvku ve výši 50 000 Kč organizaci NADĚJE, oblast Otrokovice jako náhradu za poskytování sociálních služeb pro občany Spytihněvi.

Obec získala dotaci na dostavbu kanalizace

V minulém čísle Spytihněvského zpravodaje jsme informovali o přípravě jednoho z nejvýznamnějších investičních projektů posledních let – dostavbě kanalizace v šesti dosud nepřipojených lokalitách obce. Od té doby se podařilo udělat zásadní krok. Obec doložila Ministerstvu zemědělství veškeré požadované podklady a na realizaci projektu nám byla přiznána dotace.

Celkové předpokládané náklady projektu se pohybují kolem 80 milionů korun, a získání dotační podpory je proto pro obec velmi důležité. Příprava projektu přitom trvala několik let a zahrnovala zpracování projektové dokumentace, získání potřebných povolení, jednání s vlastníky pozemků i zajištění financování.

Dotační proces byl nakonec administrativně náročnější, než jsme původně předpokládali. Ministerstvu bylo nutné doložit řadu dalších podkladů a podrobně rozdělit rozpočty jednotlivých částí stavby na způsobilé a nezpůsobilé výdaje. To se promítlo také do harmonogramu projektu. Původně jsme chtěli stavební práce zahájit již letos na podzim, kvůli delšímu administrativnímu procesu se však posunulo zahájení výběrového řízení, a tím i samotné stavby.

Výběrové řízení na zhotovitele již bylo zahájeno a jeho ukončení předpokládáme začátkem prosince. Poté bude možné uzavřít smlouvu s vybraným dodavatelem a stanovit konkrétní harmonogram prací.

Zahajovat takto rozsáhlou stavbu v zimních měsících by však nebylo příliš rozumné. Výkopové práce by za nepříznivého počasí znamenaly více nepořádku v ulicích a zbytečně by komplikovaly život obyvatelům přilehlých nemovitostí. Samotnou realizaci proto předpokládáme až po skončení zimního období.

Na dokončení projektu bude mít obec přibližně rok a půl. Jednotlivé části kanalizace budou realizovány postupně podle harmonogramu připraveného s vybraným zhotovitelem. O tom, ve kterých lokalitách a v jakých termínech budou práce probíhat, budeme občany s předstihem informovat a průběhu stavby se budeme pravidelně věnovat také na stránkách Spytihněvského zpravodaje.

Přestože se zahájení stavby oproti původnímu předpokladu posunulo, nejdůležitější je, že dotace byla přiznána, výběrové řízení probíhá a dlouho připravovaná dostavba kanalizace se posouvá k samotné realizaci.

Vít Tomaštík

Rekonstrukce proměnila přízemí radnice

Po několika měsících stavebních prací byla dokončena rozsáhlá rekonstrukce přízemí naší radnice. Investice, o které jsme vás informovali v předchozích číslech zpravodaje, vyřešila nejen dlouhodobé technické problémy téměř devadesát let staré budovy, ale zároveň umožnila vytvořit modernější a praktičtější prostory pro služby občanům.

Rekonstrukce byla potřebná především kvůli technickému stavu přízemí, které od výstavby radnice na konci 30. let minulého století neprošlo zásadnější obnovou. Největší komplikací se nakonec ukázala zemní vlhkost. Její skutečný rozsah se naplno projevil až po zahájení stavebních prací a bylo nutné provést rozsáhlejší hydroizolační opatření, včetně podřezání zasedací místnosti.

Obnovou prošly také rozvody vody a elektroinstalace, zabezpečení budovy a systém vytápění. Stará plynová kamna, kterými byla vytápěna značná část přízemí, byla odstraněna a rekonstruované prostory byly napojeny na tepelné čerpadlo, které již vytápí ostatní části radnice. V zasedací místnosti byla osazena nová okna a úpravou prošly také podlahy, stěny a další povrchy.

Výrazně se změnilo rovněž vnitřní uspořádání přízemí. Vznikly nové toalety včetně bezbariérového WC, šatna a malé kuchyňské zázemí. Zachována zůstala provozovna kadeřnictví a upraveny byly také další prostory určené k pronájmu.

Jedním z hlavních důvodů rekonstrukce byla také příprava prostor na provoz služby Pošta Partner, kterou v nejbližších měsících nejspíš obec bude nucena provozovat, jelikož Česká pošta je rozhodnuta svou pobočku ve Spytihněvi zrušit. Pro službu Pošta partner tak vzniklo nové pracoviště v prostorách bývalé provozovny kosmetiky. V těchto prostorách ale obec plánuje vedle Pošty partner provozovat zároveň vybrané služby obecního úřadu – například podatelnu nebo Czech POINT. Umístění těchto činností do přízemí bude výhodné zejména pro starší spoluobčany nebo pro lidem se sníženou pohyblivostí. Po právě skončené rekonstrukci je totiž přístup do přízemí radnice bezbariérový.

Rekonstrukce přízemí radnice nebyla pouze úpravou jeho vzhledu. Výsledkem je přízemí, které odpovídá současným požadavkům a zároveň umožňuje lépe využít jednotlivé prostory radnice. Jsem přesvědčen, že provedené úpravy přispějí nejen k prodloužení životnosti celé budovy, ale především k tomu, aby radnice nabízela občanům důstojné, příjemné a dobře dostupné prostředí pro vyřizování jejich záležitostí.

Rekonstrukce hřbitova se blíží k závěru

V průběhu letošního roku pokračovala rozsáhlá rekonstrukce našeho hřbitova. Hlavní stavební práce plánované pro letošní rok jsou nyní dokončeny a hřbitov postupně získává upravenější a důstojnější podobu.

Dokončeno bylo oplechování hřbitovní zdi a především rozsáhlé dláždění jednotlivých uliček. Původní různorodé povrchy byly nahrazeny žulovou dlažbou, která sjednotila vzhled hřbitova a zároveň výrazně zlepšila jeho průchodnost, zejména za deštivého počasí a v zimních měsících. V širších uličkách byly vytvořeny dlážděné chodníky a zbývající plochy jsou postupně upravovány pro zatravnění. V průběhu prací bylo rovněž provedeno zarovnání zeminy mezi pomníky a frézování pařezů po odstraněné zeleni.

Poslední práce, které bychom chtěli na hřbitově zvládnout ještě v letošním roce, budou zaměřeny především na dokončení travnatých ploch a doplnění mobiliáře. V uličkách, kde se dosud nepodařilo obnovit tráv-

ník, bude provedeno dohumusování a následný výsev travního osiva. Osazeny budou také nové vodní sloupky a celkem 13 nových laviček, které návštěvníkům nabídnou více možností k odpočinku a posezení. Všechny tyto práce bychom chtěli dokončit do „Dušiček“, kdy hřbitov tradičně navštěvuje největší počet lidí.

Nové lavičky přibývají také podél chodníku vedoucího ke hřbitovu. Již nyní jsou zde osazeny čtyři a další dvě budou ještě doplněny. Celý přístup ke hřbitovu tak bude postupně příjemnější nejen pro návštěvníky hřbitova, ale také pro všechny, kteří tuto trasu využívají k procházkám.

Ani tím však několikaletá rekonstrukce ještě úplně nekončí. V příštím roce bychom chtěli přistoupit k její závěrečné etapě. Ta by měla zahrnovat opravu středové uličky, rekonstrukci centrálního pomníku, přilehlého parkoviště a realizaci nové výsadby zeleně. Právě výsadby by měly být pomyslnou tečkou za celou proměnou hřbitova a přispět k tomu, aby jeho prostředí působilo nejen upraveně, ale také příjemně a důstojně.

Po dokončení těchto prací by měla být několikaletá rekonstrukce hřbitova završena. Jejím cílem od počátku bylo sjednotit jeho vzhled, zlepšit podmínky pro návštěvníky a současně zachovat přirozený charakter tohoto místa.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem návštěvníkům za trpělivost a ohleduplnost, kterou během letošních stavebních prací projevovali.

Vít Tomaštík

Revitalizace zeleně – ne vše se podařilo

V letošním roce byl na několika místech obce realizován projekt Revitalizace veřejné zeleně. Jeho součástí byly nové výsadby stromů, keřů a trávníků, ale také odborné ořezy vzrostlých stromů, které mají přispět k jejich lepšímu zdravotnímu stavu, bezpečnosti a dalšímu růstu. Ne všechny výsadby se podařily podle našich představ.

Smlouva o dílo se zhotovitelem byla uzavřena na konci února a lhůta pro dokončení celé zakázky byla stanovena do konce června 2026. Předpokládali jsme proto, že odborný zhotovitel využije pro výsadbu vhodnější část jarních měsíců. Bohužel část keřů a trávníků vysazoval až v červnu, tedy v období vysokých teplot. To, že se za těchto podmínek část nových výsadeb neujme, se bohužel dalo očekávat. Výsledek proto na některých místech rozhodně neodpovídá tomu, jak má konečná podoba projektu vypadat.

Je však důležité zdůraznit, že realizace projektu samotnou výsadbou nekončí. Podmínky dotace ze Státního fondu životního prostředí i uzavřená smlouva o dílo počítají s následnou tříletou péčí o vysazenou zeleň. Zhotovitel se tedy bude o nové stromy a keře ještě tři roky starat a rostliny, které se neujaly nebo uschly, má povinnost průběžně nahrazovat. První náhradní výsadby jsou plánovány již na říjen a listopad letošního roku.

Celý projekt je ze 100 % hrazen z dotace Státního fondu životního prostředí, a to včetně následné tříleté péče. Obec bude v následujících letech kontrolovat, zda je tato péče řádně prováděna a zda jsou neujaté rostliny průběžně nahrazovány.

Přestože se tedy první etapa výsadeb na některých místech nepovedla podle našich představ, jsem přesvědčen, že po dokončení následné péče budou nové výsadby dlouhodobě zlepšovat prostředí naší obce.

Vít Tomaštík

Co dalšího připravujeme

Vedle staveb a investic, které se v letošním roce podařilo dokončit, připravujeme také další projekty. Některé z nich by se měly uskutečnit ještě do konce letošního roku, další během roku příštího.

Mostek na Staré cestě musíme opravit dříve

Původně jsme předpokládali, že rekonstrukce mostku na Staré cestě bude součástí připravovaného velkého projektu dostavby kanalizace. Díky tomu by bylo možné na financování jeho opravy čerpat dotační prostředky.

Technický stav mostku však v poslední době vykazuje stále závažnější závady, a proto jsme museli původní plán přehodnotit. S opravou již není vhodné dále čekat a chceme k ní přistoupit co nejrychleji.

Určitou komplikací je skutečnost, že opravu musíme provést za provozu komunikace. Její úplné uzavření totiž v současné době není možné. V části ulice za mostkem směrem na Napajedla by v takovém případě nebylo možné zajistit potřebný průjezd hasičské techniky v případě požáru nebo jiné mimořádné události.

Zvolen proto byl způsob opravy, který umožní zachovat průjezdnost komunikace. Stávající mostek bude zpevněn vložením kanalizační trouby o průměru přibližně 120 cm a betonem. Následně bude celý příkop zasypán. Toto řešení by mělo odstranit současné technické problémy a zároveň umožnit provedení prací bez úplného přerušení dopravy.

Přístaviště čeká proměna za 14 milionů korun

Jednou z největších připravovaných investic je rekonstrukce Přístaviště Na Rejdě. Na tento projekt se obci podařilo získat dotaci z programu přeshraniční spolupráce Interreg. Celkové náklady projektu se pohybují kolem 14 milionů korun, přičemž dotace pokryje 90 % nákladů. Projekt realizujeme ve spolupráci s partnery z České republiky i Slovenska.

V současné době zahajujeme výběrové řízení na dodavatele. Samotné stavební práce by měly probíhat především během zimních a jarních měsíců tak, aby bylo vše dokončeno před zahájením turistické sezony 2027.

Projekt přinese poměrně výraznou proměnu celého areálu. Upraven bude prostor mezi hráznými domky a plavební komorou, kde vzniknou nové dlážděné plochy, veřejné osvětlení, místa k posezení a prvky poskytující zastínění. Přibudou také stojany na kola, odpadkové koše, zeleň a další mobiliář.

Výraznou proměnou projde také sociální zázemí přístaviště. Jeho rekonstrukce by měla zvýšit komfort návštěvníků celého areálu a odpovídat tomu, jak významným turistickým i společenským místem se přístaviště v posledních letech stalo.

Novinkou bude také dětské hřiště a nápis SPYTIHNĚV, který by se mohl stát novým poznávacím bodem přístaviště a také oblíbeným místem pro fotografování.

Projekt však není zaměřen pouze na stavební úpravy. V prvním hrázním domku vznikne nová expozice věnovaná historii a současnosti Spytihněvi a Baťova kanálu.

A máme připravenou ještě jednu novinku. Součástí projektu je pořízení mobilního projekčního plátna, dataprojektoru a audiotechniky. Náš amfiteátr tak získá potřebné vybavení pro pořádání letního kina. Vedle koncertů, divadel a dalších kulturních akcí bychom zde v budoucnu mohli během letních večerů nabídnout také filmová představení pod širým nebem.

Připravujeme nová parkovací místa na Kálavicích

Dalším připravovaným projektem je výstavba nových parkovacích míst na Kálavicích. V současné době stále probíhá projekční příprava a související inženýrská činnost, tedy zejména zajišťování potřebných stanovisek a podkladů pro povolení stavby.

Důležitý krok se nám však již podařilo udělat. S vlastníky pozemků, na kterých by část parkovacích míst měla vzniknout, máme dohodnuty podmínky jejich odkupu.

Nová parkovací místa by měla pomoci řešit dlouhodobý nedostatek možností k parkování v této části obce.

Vít Tomaštík

Práce na novém územním plánu pokračují

Práce na novém územním plánu naší obce pokračují. V květnu proběhlo v kulturním domě veřejné projednání jeho návrhu, na které navázala možnost podávat připomínky. Těch bylo doručeno více než 80 a nyní dokončujeme proces jejich vyhodnocování. Výsledkem bude buď jejich zapracování do upraveného návrhu územního plánu, nebo odůvodnění, proč jim není možné vyhovět.

Větší množství připomínek se týkalo zejména dvou lokalit – okolí vodních ploch a území mezi železniční tratí a hlavní silnicí. Právě ve druhé z uvedených lokalit návrh počítal s možností vybudování místní komunikace, která by do budoucna zpřístupnila zahrady za stávajícími rodinnými domy a umožnila jejich případné využití pro novou výstavbu rodinných domů.

Tato myšlenka nebyla nová. O možnosti vzniku komunikace v této lokalitě se uvažovalo již v mi-

nulosti a také současný územní plán celé toto území zahrnuje do ploch bydlení. Při přípravě nového územního plánu jsme proto chtěli prověřit možnost, jak tuto lokalitu do budoucna smysluplně zpřístupnit. Mohly by zde vzniknout stavební pozemky například pro děti či vnuky současných vlastníků, aniž by bylo nutné hledat další zastavitelné plochy na okrajích obce. Při tvorbě návrhu územního plánu jsme vnímali, že by toto řešení mohlo pro majitele pozemků znamenat významnou úsporu při pořizování bydlení pro jejich potomky.

Návrh však vyvolal nesouhlas části vlastníků dotčených nemovitostí, což se projevilo také v doručených připomínkách. Tyto názory respektujeme, a proto bude od záměru vybudování nové komunikace v této lokalitě upuštěno. V upraveném návrhu územního plánu bude tato část řešena v zásadě v souladu se současným stavem.

Vzhledem k množství připomínek je vysoce pravděpodobné, že návrh územního plánu projde procesem opakovaného veřejného projednání. O dalším průběhu projednávání nového územního plánu vás budeme průběžně informovat.

Vít Tomaštík

Pomáháme potřebným. Pomozte nám je najít

Každý z nás se může někdy dostat do situace, kdy potřebuje pomoc druhých. Jsem proto rád, že naše obec může vedle své běžné činnosti pomáhat také tam, kde je to opravdu potřeba.

Obec Spytihněv pravidelně finančně podporuje sociální služby, které využívají naši občané – seniory, lidi se zdravotním postižením i další osoby, které se bez pomoci druhých neobejdou. Vedle toho se snažíme pomáhat také přímo jednotlivcům a rodinám, které se ocitly v obtížné životní situaci nebo se potýkají se zdravotním či jiným znevýhodněním. V minulosti jsme pomáhali také například obcím a jejich obyvatelům postiženým povodněmi.

Pomoc poskytujeme podle potřeby v průběhu celého roku, nejčastěji však v předvánočním období. Snažíme se dívat kolem sebe, vnímat životní situace našich občanů a pomoc směřovat tam, kde je skutečně potřebná. Zároveň ale víme, že o všech těžkostech lidí kolem nás vědět nemůžeme. Ne každý o své situaci mluví a ne každý problém je na první pohled patrný.

Proto bych se chtěl obrátit také na vás. Pokud se potýkáte se zdravotním či jiným závažným znevýhodněním a pomoc obce by vám mohla alespoň trochu ulehčit vaši situaci, neostýchejte se nám ozvat. Požádat o pomoc není nic, za co by se měl člověk stydět. Stejně tak budeme rádi, pokud nás upozorníte na někoho ve svém okolí, o kom víte, že by pomoc mohl potřebovat.

Ozvat se můžete osobně v kanceláři obecního úřadu, telefonicky na čísle 724 179 329 nebo e-mailem na adrese starosta@spytihnev.cz. Ke každému podnětu budeme přistupovat individuálně, citlivě a s respektem k soukromí.

Dary, které obec poskytuje nedokáží vyřešit všechny problémy. Ale chceme tyto problémy alespoň zmírnit. Abychom však mohli pomoci, musíme především vědět, kde je naše pomoc potřeba. Budu proto rád, když nám v tom pomůžete.

Vít Tomaštík

D55: přípravné práce začaly, hlavní stavba má odstartovat na jaře

Příprava stavby chybějícího úseku dálnice D55, označovaného jako úsek 5506 Napajedla–Babice, se v letošním roce výrazně posunula. Přibližně sedm kilometrů dlouhý úsek bude mít pro naši obec zásadní význam především díky odvedení značné části tranzitní dopravy ze stávající silnice I/55.

Aktuální harmonogram Ředitelství silnic a dálnic předpokládá zahájení hlavních stavebních prací na jaře 2027 a zprovoznění dálnice v roce 2030.

To ovšem neznamená, že se v trase dálnice letos nic neděje. Přípravné práce již začaly. Od července probíhá na budoucí trase pyrotechnický průzkum přibližně 80 hektarů území. Je nutný především kvůli bojům, které se v této oblasti odehrávaly na konci druhé světové války, a možnosti výskytu nevybuchlé munice. Po jeho dokončení mají následovat skrývky ornice a záchranný archeologický výzkum. Součástí přípravy území je také odstranění dřevin a další zemní práce potřebné pro archeologický průzkum. Ten by měl probíhat mezi říjnem tohoto roku a dubnem příštího roku.

Současně pokračuje výběr zhotovitele samotné dálnice. ŘSD zahájilo výběrové řízení v červenci letošního roku. Předpokládaná hodnota zakázky přesahuje 9,2 miliardy korun bez DPH, což z ní dělá jednu z největších silničních zakázek současnosti. Podle aktuál-

ních údajů je lhůta pro podání nabídek stanovena na 7. prosince 2026.

Lze předpokládat, že tak rozsáhlá stavba, jakou dálnice bezpochyby je, přinese do našeho katastru stavební techniku, pohyb nákladních vozidel i dočasná dopravní omezení. Obec proto bude i nadále se zástupci ŘSD jednat a sledovat, aby byly při přípravě a realizaci stavby respektovány dříve projednané požadavky a aby dopady stavby na život v obci byly co nejmenší.

Pokud se podaří dodržet současný harmonogram, začne se tedy hlavní stavba dálnice na jaře příštího roku. Ještě předtím však budou v její budoucí trase stále viditelnější přípravné práce.

Vít Tomaštík

foto: Pracovník provádějící pyrotechnický průzkum

OZNÁMENÍ
o době a místě konání voleb do zastupitelstev obcí

Obecní úřad Spytihněv v souladu s ustanovením § 5 odst. 1 zákona č. 88/2024 Sb., o správě voleb, ve znění pozdějších předpisů, oznamuje:

1. Volby do zastupitelstev obcí se uskuteční ve dnech **9. a 10. října 2026.**

2. V obci Spytihněv je 1 volební okrsek, místem konání voleb je **Obřadní místnost v budově Obecního úřadu, Spytihněv čp. 359**. Volební místnost je nově přístupná bezbariérově (zadním vchodem od parkoviště).

3. Volební místnost bude otevřena:
   v pátek dne 9. října 2026 od 14.00 do 22.00 hod.
   v sobotu dne 10. října 2026 od 8.00 do 14.00 hod.

4. Volič po příchodu do volební místnosti prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky; popřípadě prokáže státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni volit ve volbách do zastupitelstev obcí na území České republiky. Totožnost a státní občanství prokáže volič platným občanským průkazem nebo cestovním pasem České republiky; jde-li o cizince, průkazem o povolení k pobytu. Po záznamu do výpisu ze stálého nebo zvláštního seznamu voličů obdrží takový volič od okrskové volební komise úřední obálku na místě ve volební místnosti.

5. Hlasovací lístky budou voliči dodány nejpozději 3 dny přede dnem konání voleb. Společně s hlasovacími lístky obdrží volič i informaci o zásadách a způsobu hlasování. Ve dnech voleb může volič obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

6. Zájemci **o hlasování doma** se nahlásí volební komisi v předstihu v kanceláři Obecního úřadu osobně nebo telefonicky na tel.: **724 179 329**, nejpozději však v 1. den konání voleb, tj. v pátek. Volební komise navštíví občany v sobotu v dopoledních hodinách.

7. Každý volič hlasuje osobně. Zastoupení není přípustné. Voliči předstupují před okrskovou volební komisi a hlasují v pořadí, v jakém se dostavili do volební místnosti. Každý volič se ve volební místnosti musí před hlasováním odebrat do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků, jinak mu okrsková volební komise hlasování neumožní.

8. K zachování pořádku a důstojného průběhu hlasování se ve volební místnosti a v jejím bezprostředním okolí přítomni řídí pokyny předsedy okrskové volební komise.

Mgr. Vít Tomaštík, v. r.
starosta obce Spytihněv

Jubilanti

říjen		listopad		prosinec	
Pisarovský Luboslav	90	Zbožínková Jarmila	87	Bičanová Eva	90
Adámková Ludmila	86	Ondrová Jarmila	87	Achillesová Jindřiška	88
Bednaříková Marie	85	Oškerová Olga	86	Stefányiová Zdeňka	83
Kučera Miroslav	84	Škrabalová Marie	84	Farář Josef	81
Polášková Bronislava	84	Okénková Emilie	84	Kadlečík Vladimír	81
Houšťová Jarmila	80	Stefányi Ladislav	83	Vojtěšková Eva	81
Grebeníčková Marta	75	Vavřinková Marie	82	Lukášová Ludmila	81
Zámečník Jiří	75	Kotásková Miroslava	75	Oswald Jaroslav	80
Brožová Jaroslava	70	Janeček Vladislav	70	Kapitán Alois	75
Janíček Pavel	70	Ulmanová Soňa	65	Juřena Vlastimil	75
Strejc Richard	70	Ciranová Ludmila	65	Laholová Alena	65
Honyszová Jana	70	Rozumková Marta	60	Čapáková Renata	60
Vavřínek František	65	Polášková Jarmila	55	Kopeček Libor	60
Hampala Stanislav	65	Škrabalová Sylva	55	Krejčiříková Jitka	55
Železníková Jolana	60	Tománková Jitka	50	Janošková Pavlína	55
Pelíšek Vladimír	55	Kučera Miroslav	50	Sobotka Aleš	50
Achillesová Jitka	55	Hassmanová Marie	50	Biernacká Iveta	50
Bravená Magda	50			Bilíčková Eva	50

Z HISTORIE

Sedmdesát let spytihněvských hodů

Letošní Slovácké hody s právem budou pro Spytihněv výjimečné. Připomeneme si totiž 70 let od prvních hodů, které se v naší obci uskutečnily v roce 1956. Sedm desetiletí je krásnou příležitostí nejen k oslavě, ale také k připomenutí toho, co pro nás hody znamenají a kolik generací se za tu dobu podílelo na jejich zachování.

Hody patří k nejvýznamnějším tradicím našeho kraje. Jejich původ je spojen s posvícením – výroční připomínkou posvěcení místního kostela. Postupně se s nimi spojily prvky, které známe dodnes: krojovaný průvod, hodová chasa, stárci a stárky, hodové právo, hudba, tanec, zpěv a setkávání rodin a přátel. Ostatně právě návštěvy příbuzných a známých z okolních obcí byly odedávna důležitou součástí hodů.

Původně se hody slavily v srpnu, neboť kostel Panny Marie Nanebevzaté byl vysvěcen 7. 8. 1740. Avšak nařízení císaře Josefa II. z roku 1786, které stanovilo jednotný termín posvícení na třetí říjnovou neděli, přesunulo letní termín na říjen a proto zde máme takzvané hody císařské.

Dle zmínek z různých pramenů hody byly i v 19. století až do 1. světové války. Po roce 1918 byla snaha hody konat v termínu kolem 28. října s názvem republikánské, ale tyto hody se nevžily, a tak se hody konaly

sice jen sporadicky v termínu třetí říjnové neděle jako císařské. Hody se ve Spytihněvi obnovily v novodobé tradici v roce 1956.

Ve Spytihněvi však dnes slavíme hody již druhou říjnovou neděli. Důvod je ryze praktický a zároveň hezky připomíná původní společenský význam hodů. Když byla v roce 1956 hodová tradice ve Spytihněvi obnovena, v sousedních Babicích už se hody konaly. Mezi oběma obcemi přitom vždy existovaly úzké rodinné vazby a bylo zvykem, že se příbuzní o hodech vzájemně navštěvovali. Aby se slavnosti v obou obcích nekonaly ve stejný den, Spytihněv posunul své hody na druhou říjnovou neděli. Tento termín dodržujeme dodnes.

Každá obec má své hody trochu jiné

Přestože je základ hodové tradice v našem regionu společný, konkrétní podoba hodů se obec od obce liší. Každá vesnice si během let vytvořila a uchovala své vlastní zvyklosti. Liší se řazení krojovaného průvodu, pořadí, v jakém chasa vyzvedává jednotlivé stárky a stárky, průběh žádání o hodové právo i zvyky spojené s hodovou zábavou. Právě tyto drobné odlišnosti dávají hodům v jednotlivých obcích jejich vlastní charakter.

Spytihněv je přitom jednou z obcí, které si zachovaly původní rozložení hodů na neděli a pondělí. V mnoha okolních obcích se hodové veselí postupně přesunulo na sobotu a neděli. U nás zůstává hlavním a nejslavnostnějším dnem neděle, zatímco pondělí má již uvolněnější charakter a je více spojeno se zábavou samotné hodové chasy.

Také nedělní program dodnes připomíná původní smysl celé slavnosti. Spytihněvské hody začínají hodovou mší svatou, které se účastní také krojovaná chasa. Není to jen jeden z bodů programu, ale přímá připomínka toho, z čeho hody vznikly – z oslavy výročí posvěcení kostela. Teprve poté se slavnost přesouvá do ulic obce a pokračuje krojovaným průvodem a dalšími hodovými zvyky.

Tradice, která se ve Spytihněvi píše sedmdesát let

Novodobá historie našich hodů se začala psát v roce 1956. Jak často vzpomínal pan Vratislav Hladký, který byl tehdy mladším stárkem, myšlenka na obnovení hodů vznikla mezi členy TJ Sokol. Hlavním iniciátorem byl Jaroslav Mikulka – klempíř. Prvními mladšími stárky byli Marie Mikulková-Vojtášková a Vratislav Hladký, staršími stárky pak byli Antonie Přikrylová a Ladislav Kašný. Hody tehdy doprovázela dechová hudba Topolanka a přípravy zaměstnaly velkou část obce. Tehdy se ještě hody konaly o třetím říjnovém víkendu a hned ve středu po hodech se konaly dozvuky. Jak vzpomíná pan Hladký, v roce 1956 se po oba dny hodů konal průvod, a to tak, že se děvčata v krojích sešla u mladší stárky a tam si je šohajé i s muzikou vyzvedli. Hody povoloval tehdejší předseda MNV p. Josef Kolář ve svém domě. Hodové zábavy se konaly ve dvou sálech. A to ve staré hospodě U Žůrků, kde měli sídlo starší stárci, a v sále kina bývalé hospody U Pospíšilů, kde měli sídlo mladší stárci. V jednom sále hrála dechová hudba Topolanka ve druhém cimbálová muzika Slováckého souboru písní a tanců Fatra Slávia Napajedla – dnešní Radovan.

Od té doby se mnohé změnilo, ale podstata hodů zůstává. Jsou jednou z nejkrásnějších slavností roku a živým spojením s generacemi, které tu žily před námi. Když dnes prochází obcí krojovaná chasa, pokračuje v něčem, co před desítkami let dělali její rodiče a prarodiče a v některých rodinách již několik generací před nimi.

Jedním z nejviditelnějších symbolů této sounáležitosti je náš spytihněvsko-velehradský kroj. Není jen slavnostním oblečením. Je součástí naší identity, výrazem příslušnosti k našemu regionu a naší obci a připomínkou toho, odkud pocházíme.

Za sedmdesát let prošly hodovým průvodem stovky krojovaných. Někteří jednou, jiní se vraceli mnoho let. Poděkování patří každému, kdo kdy kroj oblékl a pomohl tak tradici udržet. Zvláštní poděkování si zaslouží všichni, kteří na sebe vzali odpovědnost stárků a stá-

rek, stáli v čele hodové chasy a podíleli se na přípravě celé slavnosti.

Stejné poděkování patří těm, kteří často zůstávají v pozadí – rodičům, prarodičům a všem, kteří kroje připravovali, upravovali, žehlili, oblékali a předávali dalším generacím. Bez jejich práce, času a trpělivosti by tato tradice nemohla pokračovat. Hody totiž nikdy nebyly záležitostí pouze těch, kteří jsou v daném roce v kroji. Stojí za nimi celé rodiny a mnoho dalších lidí, kteří pomáhají s jejich přípravou.

Tradice se neudržuje sama. Žije jen tehdy, když se v každé další generaci najdou lidé ochotní věnovat jí svůj čas a převzít ji od těch předchozích. Hody proto nejsou jen zábavou. Jsou také určitou odpovědností vůči našim předkům a zároveň závazkem předat jejich odkaz těm, kteří přijdou po nás.

Marek Tomaštík

Chcete vědět, jak se Spytihněv měnil v průběhu let?

Jak vypadala naše obec před padesáti nebo sedmdesáti lety? Kde končila zástavba, kudy vedly cesty a co se nacházelo v místech, kde dnes stojí rodinné domy? Odpovědi na tyto otázky můžete nově hledat přímo v mapovém portálu obce Spytihněv.

V posledních měsících jsme do něj postupně doplnili **historické letecké snímky a mapové podklady**, díky kterým je možné porovnávat současnou podobu Spytihněvi s minulostí. Dobře je na nich vidět nejen postupné rozšiřování zastavěné části obce, ale také proměny okolní krajiny, polí, cest nebo zeleně.

V současné době je k dispozici **ortofotomapa z 50. let 20. století** a letecké snímky z let **1972, 1978, 1979, 1981 a 1984**. Jednotlivé historické vrstvy je možné v mapovém portálu zapínat a porovnávat se současnou mapou.

A tím nekončíme. **Další historické mapy a letecké snímky budeme do portálu postupně doplňovat**, aby bylo možné sledovat proměnu Spytihněvi v co nejdelším časovém období.

Pokud vás tedy zajímá, **jak vypadalo místo, kde dnes bydlíte, co bylo před desítkami let na místě dnešních ulic nebo jak se postupně rozrůstala celá obec,** určitě se do historických map podívejte. Pro pamětníky mohou být příležitostí k zavzpomínání a pro mladší generace zase zajímavým pohledem na Spytihněv, který znají už jen z vyprávění.

Mapový portál s historickými snímky najdete zde:

https://spytihnev.gis4u.cz/mapa/zakladni-aplikace/?c=-533070.2%3A-1173554.7&z=6&lb=cuzk_of&ly=twms-445%2Ctwms-446%2Ctwms-447%2Ctwms-448%2Ctwms-449&lbo=1&lyo=

Marek Tomaštík

Kam se poděly spytihněvské kostely? Podcast Českého rozhlasu odhaluje tajemství skrytá na dně řeky Moravy

Mnoho z nás vnímá řeku Moravu jako poklidnou tepnu našeho kraje, která kolem Spytihněvi dotváří ráz rázovité krajiny. Její koryto však v sobě nese i hluboce ukrytá svědectví dávných časů. Věděli jste, že Spytihněv se může pochlubit příběhem sahajícím do doby, kdy zdejší sakrální stavby doslova pohltil živel?

Od slavného arcijáhenství ke korytu řeky

Historie naší farnosti a místních chrámů je nesmírně bohatá a pohnutá. Vždyť už z roku 1141 pochází vzácná listina zmiňující spytihněvský kostel, který patřil k vůbec nejvýznamnějším – tzv. krstným neboli arcijáhenským kostelům na Moravě. Pod jejich správu spadal obrovský region a sídlil zde jeden z pouhých šesti arcijáhenů v celé tehdejší zemi.

S proměnami krajiny, úpadkem starého hradiště a především s nespoutaným meandrujícím během řeky Moravy však přišly těžké zkoušky. První významný kostel vzal za své už ve 13. století. Ani druhý svatostánky vybudovaný na pravém břehu to neměl jednoduché – čelil nájezdům vojsk, neklidným náboženským dobám a nakonec, kolem roku 1624, jej silně podemlela voda a strhla do řeky. Jeho trosky a kameny dodnes tiše leží v místech někdejšího toku a slepých ramen.

Poslechněte si celý příběh v rozhlasovém podcastu

Co všechno skrývají rozvaliny starých svatostánků pod hladinou? A jaké další stopy po sobě zanechali naši předkové?

Těmto otázkám se věnuje epizoda „**Tajemství spytihněvských kostelů na dně řeky Moravy**“, kterou v rámci seriálu *Záhady a tajemství Zlínského kraje* připravil Český rozhlas.

Ponořte se do fascinující historie naší obce a poslechněte si zajímavé souvislostí, které jinde uslyšíte jen těžko. Celý podcast si můžete pustit na níže uvedeném odkazu: www.mujrozhlas.cz/zahady-tajemstvi-zlinskeho-kraje/tajemstvi-spytihnevskych-kostelu-na-dne-reky-moravy

Ondřej Hrubý

STALO SE

Oslavili jsme svátek Spytihněva

Tak jako v minulých letech jsme i letos 6. července oslavili jmeniny naší obce. Odpoledne plné hudby, zábavy, tance a dobré nálady si užili malí i velcí návštěvníci.

Aby vše proběhlo tak, jak má, a všichni se mohli dobře bavit, bylo potřeba zajistit mnoho věcí. Od začátku příprav uplynulo několik týdnů a s blížícím se datem všichni, kteří tuto akci připravovali, napjatě sledovali předpověď počasí. V den oslav jsme dopoledne nachystali stánky s občerstvením a vše, co bylo potřeba. S obavami jsme sledovali oblohu a doufali, že pršet nebude.

Odpolednem nás provázel již nám známý moderátor Vlasťa Macík. Po krátkém úvodu zazpívali Chlapčiska i Babčice. Také přijel na koni kníže Spytihněv v doprovodu Libuše a Bivoje v podání herců Slováckého divadla. V úsměvné scénce si kníže Spytihněv povzdechl a poškádlil občany a vedení obce, že stále není žádná jeho socha v centru obce. Než se připravilo pódium pro dalšího hosta, počasí nám dalo najevo, že si dělá, co chce, a naše akce ho nezajímá. Trochu jsme zmokli a po drobných úpravách jsme pokračovali v oslavě. Olga Lounová, plná energie, svými hity rozproudila atmosféru z pódia, ale i v hledišti mezi diváky. Její živelnost byla nakažlivá, a tak si mnozí zatančili nebo zazpívali známé hity. Počasí přálo i Bubble-show, bubliny vykouzlily úsměv na tvářích malých i velkých diváků. Vzduchem poletovala nejen dobrá nálada, ale také velké duhové bubliny. Zbytek večera patřil kapele Aventis.

Vše pro vás s obětavostí připravilo vedení obce a zaměstnanci obce. Také zastupitelé a dobrovolníci se postarali o stánky s občerstvením. Všem bych touto cestou chtěla poděkovat za jejich obětavost a návštěvníkům za účast!

ER

www.hofrfoto.cz

www.hofrfoto.cz

www.hofrfoto.cz

www.hofrfoto.cz

www.hofrfoto.cz

www.hofrfoto.cz

www.hofrfoto.cz

www.hofrfoto.cz

Badatelský tábor – Malí vědci

Letošní novinkou ve sportovní hale byl badatelský tábor. Někdo by to mohl nazvat jako letní školu, nicméně my bychom to spíše nazvali jako vzdělávací akce plná zábavy. S dětmi jsme se každý den ponořili do jiné přírodní vědy (biologie, fyzika, chemie…). Společně jsme plnili nejrůznější úkoly, bádali, zkoušeli pokusy a dozvídali se nové věci. Ale protože to byl tábor, hráli jsme i spoustu her. Nadšení nakonec neskrývali děti ani my vedoucí – vždyť koho by takové objevování nebavilo!

Krásně se nám potvrdilo, že například chemie rozhodně není předmět určený jen pro žáky osmé třídy. Zábavnou formou se dá skvěle přiblížit i dětem na prvním stupni, které si míchání a experimentování doslova zamilovaly. Všechna svá pozorování a výsledky pokusů si navíc malí vědci pečlivě zapisovali do vlastních badatelských deníků. Celý týden byl zkrátka nabitý novými znalostmi a pro všechny to byl jeden velký zážitek.

A abychom nezůstali jen v hale a na zahradě, vyrazili jsme i na výlet. Kam jinam než do Pevnosti poznání! Právě tam je totiž bádání a objevování, které si děti mohou vyzkoušet na vlastní kůži, doslova na každém kroku.

Zkuste si teď schválně odpovědět na pár otázek. Budete vědět odpověď?

- Jsou mraky nad mořem slané?
- Jak můžu udělat barevnou duhu v jedné jediné zkumavce?
- Jaká tři nebezpečí nám hrozí při sopečné erupci?
- Jak se dá nafouknout balónek (nebo gumová rukavice) bez použití vlastního dechu?
- Jak se pracuje se smýkačkou a mikroskopem?
- Můžu si doma vyrobit funkční telefon?

Pokud si u některé z otázek nejste jistí, máme pro vás i vaše děti jasné doporučení – navštivte náš další badatelský tábor!

Marie Gieslová

Bezva tábor – Internet

Už čtvrtým rokem mohou děti trávit letní prázdniny nejen doma, ale také ve sportovní hale, a to na příměstském Bezva táboře. Někdo by si možná řekl, že chodit o prázdninách zcela dobrovolně takto blízko školy je zkrátka nereálné. Opak je ale pravdou!

Děti k nám přicházejí hned brzy ráno, natěšené na kamarády a plné zvědavosti, co jim další den přinese. Letos se naše hala proměnila v tajnou internetovou centrálu. Děti se ponořily do světa jedniček a nul, přenášely data a hlavně společnými silami vyvinuly antivir, kterým zastavily útok hackerů. A protože počítače i hlavy se ve velkých vedrech rychle přehřívají, museli jsme systém pravidelně chladit – pořádnou vodní bitvou, hromadami melounů a zmrzlinou. Letošní mise v internetové centrále tak byla úspěšně splněna. Děti si tábor užily, vyzkoušely si něco nového a my jsme si znovu potvrdili, že i kousek od školy se dá o prázdninách zažít pořádné dobrodružství.

Marie Gieslová

Zatmění Slunce nalákalo také Spytinovjáky

Ve středu 12. srpna se odehrál nevšední astronomický úkaz – úplné zatmění Slunce, které bylo z Česka viditelné jako výrazně částečné. Mnozí Spytinovjáci se v podvečer vydali na vyhlídku nad obcí.

Pozorovat bylo možné jen část průběhu zatmění – jeho maximum totiž nastalo ve chvíli, kdy už bylo Slunce pod obzorem. I tak to mělo své kouzlo. Lidé posedávali v trávě, čekali na první „dotyk“ Měsíce se Sluncem a přes černá sklíčka sledovali, jak postupně ukrajuje ze slunečního kotouče.

Zatmění začalo kolem 19.20 a maxima dosáhlo přibližně ve 20.11, kdy bylo v Česku zakryto **86–88 % Slunce.** Úplné zatmění bylo možné pozorovat například z Islandu, Grónska a Španělska.

Poslední úplné zatmění Slunce viditelné z Evropy proběhlo **před 27 lety**, v roce 1999 a další výrazné zatmění Slunce, které bude z Česka viditelné jako prstencové, nastane **až za 49 let**, v roce 2075.

Komu však stačí 42% zakrytí slunečního kotouče, může se těšit na srpen 2027. Možná tedy stojí za to si černá sklíčka schovat.

HK

U vody jsme prožili letní večer plný českých hitů

V pátek 14. srpna 2026 ožilo spytihněvské přístaviště českými hity. Ve stejnojmenném programu vystoupili herci Slováckého divadla Pavlína Hejcmanová a David Vaculík s kapelou.

Večer nabídl průřez známými melodiemi, které oslovily diváky všech generací. Výrazné hlasy obou zpěváků, příjemná atmosféra u vody a večerní osvětlení přinesly jedinečný zážitek. David Vaculík koncert doplnil úsměvnými historkami a zapojoval publikum prostřednictvím kvízových otázek. Odvážní a znalí posluchači odcházeli s vyhranou lahví vína, ostatní pak alespoň se zajímavostmi ze světa české hudby, jejích interpretů a písní.

Akce měla také charitativní rozměr – **výtěžek byl věnován SONS Uherské Hradiště,** která pomáhá nevidomým a slabozrakým.

HK

Letní divadlo nabídlo retrokomedii plnou vzpomínek

V pátek 28. srpna se v amfiteátru Na Rejdě uskutečnilo divadelní představení **Normální debil – Deník puberťáka aneb Mé dětství v socialismu** v podání Divadla Pecka. Retrokomedie vznikla na motivy stejnojmenné knihy Roberta Bellana (známého také díky legendární inscenaci *Rychlé šípy*) a vychází z příhod autorova dětství prožitého v socialistickém Československu.

Příběh má také své pokračování – *Normální debil 2 – Osmdesátky aneb Kalendárium*. Třeba se tedy ještě s Robertem Bellanem potkáme.

HK

Šansonování rozeznělo přístaviště

V pátek 4. září představil David Macháček s kapelou hudební projekt Šansonování v přístavišti Spytihněv. Zazněly skladby dvojice Petra Hapky a Michala Horáčka, Jiřího Suchého, Karla Gotta a dalších známých autorů a interpretů.

Textově bohaté skladby nabídly prostor pro zamyšlení, ty rozvernější zase přinesly lehkost. To vše v osobitém podání celé sestavy, která dokázala písním vtisknout vlastní výraz a atmosféru. Nečekaný technický problém diváky opakovaně pobavil – vystupující museli improvizovat a šlo jim to báječně. Publikum bylo vnímavé a neváhalo se do šansonování zapojit. Domů jsme odcházeli s písní Štěstí je krásná věc na rtech a věřím, že i s trochu pohnutou duší.

HK

Senioři se opět sešli, novinkou bylo SENIOR taxi

Pravidelná setkání seniorů v naší obci se těší velké oblibě a představují klíčový pilíř společenského života starší generace. Těmito setkáními také chceme našim seniorům ukázat, že na ně myslíme a že jsou pevnou součástí naší komunity. Nejinak tomu bylo i v úterý 15. září 2026, kdy jsme se opět sešli společně v našem kulturním domě.

Tentokrát bylo velkým lákadlem představení nové služby našim starším spoluobčanům, a to projektu SENIOR taxi, který slouží k dostupné a cenově zvýhodněné přepravě k lékaři a na úřady. Tato přednáška vzbudila velký zájem a následně si mnoho našich důchodců uzavřelo písemnou smlouvu o užívání této služby. I z důvodu rychlého uvedení tohoto systému do činnosti se proto toto podzimní setkání uskutečnilo už v září, místo obvyklého listopadového termínu.

Poté náš starosta přišel s pravidelnou přímluvou o zásadních projektech naší obce, včetně nejvíce sledované stavby dálnice D55, a také o stavu příprav výstavby kanalizace. A jak je také dobrým zvykem starosty, potom už trpělivě rozebíral podrobnější dotazy u jednotlivých stolů.

Sluší se také zmínit, že nadmíru příjemný hudební podkres vytvářela cimbálovka Rováš a k dobré pohodě přispělo rovněž tradiční pohoštění.

Jako zastupitel jsem se těchto akcí zúčastnil už několikrát a pokaždé silně vnímám obrovskou vděčnost za maličkosti a pozornost, kterou naši senioři vyjadřují. Z mnoha seniorů vyzařuje obrovský vděk už jenom za to, že jim někdo naslouchá a sdílí jejich starosti, ale i radosti. Pozoruji také, že zatímco dříve byl odchod do důchodu vnímán jako definitivní stažení do ústraní, dnešní důchodci se více a více přizpůsobují dnešní zrychlené době. Pevně věřím a doufám, že jim naše obec v tomto pomáhá, a to samozřejmě nejenom tímto setkáním...

Libor Vašát

Krojovaní ze Spytihněvi vyrazili na Slovácké slavnosti vína. Příště pojďte s námi!

Také na letošních slavnostech vína reprezentovala naši obec skupinka krojovaných. Účast v průvodě je dnes spíš „srdeční záležitostí“ každého, kdo se cítí být hrdým moravským Slovákem. Není to však žádné lákadlo na skvělou zábavu, kterou vám organizátor poskytne.

Snad právě proto bývá účast naší vesnice tak skromná. Dlouhé čekání v kroji na seřadišti zřejmě mnohé odradí. Přesto se ze Spytihněvi vypravily dokonce mladé rodiny s dětmi, což je opravdu obdivuhodné! Z nich by si měli vzít příklad ti, kteří zůstali doma. Je škoda, že za naši chasu nebyl ani jeden kompletní pár ve slavnostním kroji. Protože právě mladí jsou v kroji nejpěknější a jsou krásnou ozdobou slováckých slavností vína! V průvodě byly hodové chasy z nejrůznějších obcí a nezáživné čekání si krojovaní dokázali zkrátit skvělou zábavou – zpívali, tančili, smáli se a přitom museli stát pořád na seřadišti! Trocha nepohodlí je přece nemohla odradit.

Přijďte příští rok také do průvodu – povinný je jen kroj a dobrá nálada. Ukažte všem nadšeným divákům, kteří často přijeli zdaleka a stojí dlouhé hodiny namačkáni podél cesty, aby zahlédli obyvatele slováckých vesnic v jejich nádherných a specifických krojích, že chceme předávat tradici kvalitní lidové kultury! Každý, kdo je oblečený v kroji, je opravdu výjimečný a každému kroj sluší. Neobávejte se, že budete v kroji sami, letos bylo v průvodě čtyři tisíce krojovaných! A teprve na slavnostech vína pocítíte, že patříte na Slovácko, protože chodit v kroji je přece úplně normální; celé Uherské Hradiště je plné skvělých lidí v jejich krásných krojích, spojuje je neopakovatelná atmosféra těchto slavností. Takže příští rok na viděnou!

Gabriela Vavřínková

Babčice na slavnostech zazpívaly písničky o koních

V sobotu 12. září jsme se zúčastnily Slováckých slavností vína v Uherském Hradišti. Zde jsme reprezentovaly obec jak v krojovém průvodu, tak i účastí v programu mikroregionu Staroměstsko pod Starou radnicí. Zazpívaly jsme pásmo písniček na téma koně. Jako vždy jsme si to užily a nasály atmosféru našeho krásného Slovácka.

za Babčice Alena Sýkorová

Velké poděkování patří všem, kteří oblékli kroje, vyrazili do Uherského Hradiště a pomohli ukázat, že Spytihněv má své tradice, folklor i lidi, kteří je udržují živé.

Děkujeme za krásnou reprezentaci naší obce!

Vít Tomaštík

Obec Spytihněv oslavila 980 let své historie

Letošní rok se ve Spytihněvi nese ve znamení významného výročí. Připomínáme si 980 let od první písemné zmínky o naší obci, která patří k nejstarším obcím na Moravě. A tak jsme oslavám tohoto jubilea věnovali celý víkend 19. a 20. září.

Proč právě 980 let?

Za první písemnou zmínku o Spytihněvi považujeme listinu knížete Břetislava I. z roku 1046, ve které je Spytihněv uváděna v souvislosti se založením Staroboleslavské kapituly. Listina se dochovala pouze v pozdějším opisu, přesto k roku 1046 vztahují počátky své písemně doložené historie i další v ní uvedená města a obce, například Hodonín, Břeclav či Louka. Spytihněv tak letos slaví 980 let a řadí se mezi nejstarší obce na Moravě.

Sobota ve znamení historie a hudby

Sobotní oslavy zahájil den otevřených dveří obecních budov. Návštěvníci měli možnost prohlédnout si kulturní dům, hasičskou zbrojnici, základní a mateřskou školu, sportovní halu, sportovní areál i smuteční síň a nahlédnout také do míst, kam se běžně nedostanou.

Hlavní část sobotního programu se odehrávala ve spytihněvském parku, který se na jedno odpoledne vrátil o několik staletí zpět. Slavnostní zahájení obstaral kníže Spytihněv II., který přijel na koni v doprovodu své družiny a pozdravil přítomné.

Následovaly šermířské souboje, dobová ležení, vystoupení tanečnic a historická lukostřelba, kterou si mohli sami vyzkoušet také návštěvníci. Nechyběly atrakce pro děti ani dobré občerstvení.

Odpoledne pokračovalo koncertem kapely Modrý cimbál, který svým originálním spojením lidové hudby a moderních hitů dokázal publikum rozezpívat. Večer pak patřil skupině Tempus. Fantasy world music, folk, rock, středověké melodie, netradiční nástroje a stylové kostýmy skvěle navázaly na historickou atmosféru celého dne a koncert nakonec publikum roztančil.

Neděle na přístavišti

Nedělní program začal v kostele Nanebevzetí Panny Marie mší svatou za obec. Odpoledne se oslavy přesunuly na Přístaviště Na Rejdě, kde vystoupil AVION BIG BAND. Velký orchestr provedl návštěvníky hudbou od 30. let minulého století až po současnost a známé melodie i světové hity vytvořily příjemnou nedělní atmosféru.

Tečku za celým slavnostním víkendem udělal večerní ohňostroj, který symbolicky završil oslavy 980 let Spytihněvi.

Po oba dny nám navíc přálo krásné počasí, které přispělo k příjemné atmosféře celých oslav.

Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě a organizaci oslav podíleli, i vám všem kteří jste na oslavy dorazili.

Marek Tomaštík

KNIHOVNA

Napajedelská knihovna přivítala kolegyně knihovnice z regionu

Setkání knihovnic nabídlo prostor pro sdílení zkušeností, výměnu nápadů i načerpání inspirace. Nechyběla ani prohlídka výstavy.

Setkání se neslo v příjemné a inspirativní atmosféře. Knihovnice sdílely zkušenosti z knihovnické praxe, vyměnily si nápady na akce a služby pro čtenáře i tipy, jak oslovit nové návštěvníky a podporovat čtenářství. Součástí programu byla prohlídka výstavy *Muž, který zastavil čas.*

Setkání se zúčastnila také naše knihovnice Marie Andrýsková, která měla možnost sdílet své zkušenosti a načerpat inspiraci pro práci v místní knihovně.

zdroj a foto: Facebook Knihovny Napajedla, doplnila HK

Knižní tipy

Tisíc očí – Ivan Fíla

Skončily boje, ustal řev, z tisíce očí teče krev, ví vrah, co jeho jest, ne oprátka, život je nejvyšší trest …

Kniha, o které vám chci napsat, je, jak my, čtenáři, říkáme, kláda. Na své si přijdou náročnější čtenáři, kteří ocení generační mnohavrstevnatý román, kteří snesou číst o hrůzách holokaustu, kteří potřebují od knihy víc než jen stereotypní postupy a zábavu.

Připravte se na putování napříč 20. stoletím až do současnosti stejně jako na cestování po nacistickém i současném Německu, po komunistických gulazích i po tajemných oblastech Jeseníků. Zážitek navíc umocňuje vybroušený jazyk díla a vědomí, že se autor inspiroval reálnými skutečnostmi.

Oko, oči, tisíc očí vás bude stále pozorovat a skrze otázku, jak tenká je hranice mezi pomstou a odpuštěním, vás kniha na svém konci zanechá v mlčení. V kulisách Velkých Losin, kterými budete spolu s hrdinkou procházet, vás dostihne zjištění, že pykat naživu je horší než smrt. Budete přihlížet, jak se hrdinka ve svém pokročilém věku chystá k činu, kterým zhmotní svou pomstu, a budete si klást otázku, zda i ve vás není kousek vraha. Za určitých okolností a ze správných důvodů…

Ivan Fíla předkládá historický román, místy oscilující na hranici thrilleru, který je v české literatuře naprosto jedinečným počinem. A to si přece nemůžete nechat ujít.

Dívka, která upíjela měsíc – Kelly Barnhill

Nikdy bych nevěřila, že já, zarytý odpůrce fantasy, tohle řeknu, ale TOHLE SI PROSTĚ MUSÍTE PŘEČÍST! Po knize jsem sáhla, když jsem hledala tituly, které bych doporučila k přečtení svým žákům (od 6. ročníku), a zamilovala jsem se do ní po pár prvních stránkách.

Seznámíte se s městem Protektorát, jehož obyvatelé každý rok obětují novorozeně, aby si nerozhněvali v bažině žijící čarodějnici, a také s čarodějnicí, která každý rok zachraňuje z bažiny odložené dítě a shání mu tu nejlepší rodinu. Uvědomíte si, že ne všechno je tak, jak se na první pohled zdá.

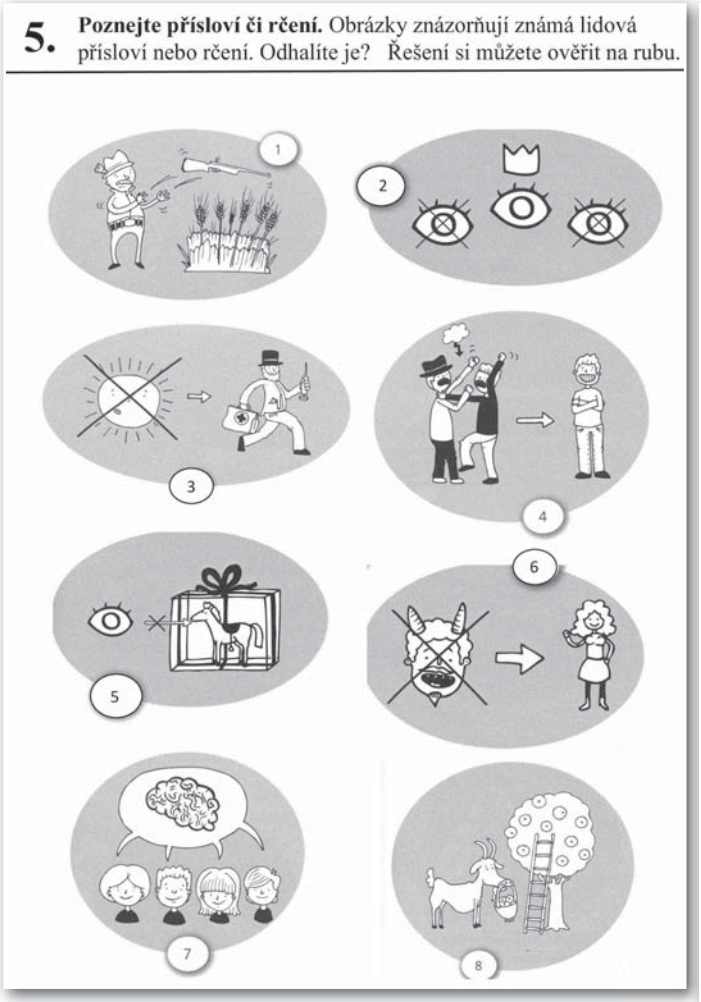
Příběhu plnému kouzel sluší také postava malinkého dráčka, který už nevyroste a nejraději spí v kapse kabátu, nebo šestinohého bažinného netvora. Novorozeňata se živí svitem hvězd, ale napijí-li se svitu měsíce, právě jako Luna, to se teprve začnou dít věci!

Ano, děj je snadno předvídatelný, což mladým čtenářům obvykle nevadí, dobře se v něm díky tomu orientují. Ale jazyk, kterým je kniha psána, je na vysoké úrovni a to je také rys, díky němuž má kniha potenciál oslovit i dospělého čtenáře.

Kristýna Marková

TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI

5. **Poznejte přísloví či rčení.** Obrázky znázorňují známá lidová přísloví nebo rčení. Odhalíte je? Řešení si můžete ověřit na rubu.

Správné řešení: 1. Hodil flintu do žita, 2. Mezi slepými jednooký králem, 3. Kam nechodí slunce, tam chodí lékař, 4. Když se dva perou, třetí se směje, 5. Darovanému koni na zuby nehleď, 6. Kam čert nemůže, nastrčí ženskou, 7. Víc hlav, víc ví, 8. Udělat kozla zahradníkem.

4. **Slovní žebříky.** Vytvořte posloupnost slov od prvního k poslednímu. Podmínkou je, že v každém řádku (shora dolů) můžete změnit jen jedno písmenko.

Příklad: RUDA - MELA

RUDA	PÍKA
RULA	
MULA	
MELA	SÁRA

KRUH	HORA
PRÁM	VÍRY

LANO	PUMA
KASA	SAŠA

TĚLO	PIVO
DÍLA	SILA

Úkoly připravila trenérka paměti Ivana Bičanová.

SPYTIHNĚVŠTÍ
(NE)OBYČEJNÍ LIDÉ MEZI NÁMI

Vysoká, štíhlá tmavovláska – klidně by mohla krátčet po módním molu, místo toho ji však najdeme na běžecké dráze. Závodí po boku známých atletek a nedávno si mimo jiné přivezla stříbrnou medaili z mistrovství světa juniorů v Eugene (USA) ze smíšené štafety na 4 × 400 metrů. KATEŘINA ČECHOVÁ.

K rozhovoru jsem přizvala také Radku Čechovou, maminku Kateřiny, která se dříve rovněž věnovala atletice. Radka v dceři viděla potenciál, absolvovaly spolu řadu běžeckých akcí a závodů. Společné setkání přineslo zajímavé srovnání nejen sportovních možností, ale i lidských vztahů dnes a dříve.

Atletika není ve vaší rodině úplnou novinkou. Maminka se jí v tvém věku také věnovala. Jak jsi se k atletice dostala ty?

No tak já jsem už dřív věděla, že mamka měla nějaké úspěchy, ale nikdy se o tom nechtěla moc bavit. Spíš si mě všimli v tělocviku, že jsem rychlejší než ostatní, takže jsem začala chodit do školní atletiky. Tam mě to ale moc nebavilo, ale řekla jsem si, že když mamka běhala, takže bych to chtěla také zkusit. Šla jsem do atletiky do Otrokovic a tam mě to začalo bavit, takže jsem pokračovala tam.

Na jaké tratě se specializuješ?

Máme s mamkou stejné disciplíny – 400 a 800 metrů. Mamka ještě běhávala 1 500 metrů, ale to už já ne.

Radko, proč se nechceš doma bavit o svém úspěchu?

Radka: To už je za mnou. Už byly jiné starosti. Přišly děti, rekonstruovali jsme domek. Mám medaile schované v krabici, ale já mám – na rozdíl od Kačky – medaili jenom z mistrovství republiky.

Kateřino, ty jsi přivezla nedávno stříbrnou medaili z mistrovství světa v USA ze smíšené štafety na 4 × 400 metrů. Tvoje medaile visí?

Zatím je na stole, hledám pro ni místo.

Dává medaile pocit sebevědomí?

Kateřina: Tak asi jo. Když jsem na závodech, tak lidi na mě koukají a asi už ví, kdo jsem, že mám nějaký úspěch. Ale když se něco nepovede, tak se všechno komentuje.

Radka: Je to i velká zodpovědnost, v podstatě je to zavazující.

Co se ti honí hlavou, když jsi na startu? Co prožíváš před závodem?

Při méně důležitých závodech jsem taková klidná a vím, co mám dělat, a nijak moc se na to nesoustředím. A při těch důležitých jsem hodně nervózní od rána, ale pak se zklidním, jak potkám kamarády, pobavíme se a všechno je v klidu, ale tu hodinu a půl, co se jdu rozcvičovat na závod, to už chci být sama a soustředit se a nad ničím jiným nepřemýšlím. Ve svolavatelně, odkud nás asi 10 minut před startem odvádějí na samotný start, se snažím působit klidně a sebevědomě, abych nevzbudila u ostatních atletek dojem, že nejsem připravená. Snažím se soustředit se na sebe. A když jdu na start, tak už nejsem tolik nervózní, protože vím, že se to stejně stane. Deset minut před startem se vždycky proběhnu a říkám si, že to musím zaběhnout, že tohle se všechno musí stát, aby to byl dobrý závod.

Máš před startem nějaký rituál?

Je to asi trochu divné, ale já si beru vždycky svůj batoh. Všude. Někteří lidi si berou jenom tretry, ve kterých potom běží, ale já musím mít celý svůj batoh. Když jsem právě neměla na jednom závodě svůj batůžek, tak se mi to nepovedlo. Není to jako, že bych tam měla talismany, já tam ten batoh vlastně ani nepotřebuju, ale je to trochu taková pověrčivost.

Kdo je před závody nervóznější? Ty, nebo doma?

Radka: Tak manžel to neprožívá, ale samozřejmě je rád, to zase ne že ne. A já se dívám přes telefon na přímé přenosy a v práci vždycky říkám: „Potřebuju deset minut pauzu.“

Co ti víc sedí, 400, nebo 800 metrů?

800 je pro mě víc stresující. Běžíme 100 metrů každý ve své dráze a pak se seběhneme do první dráhy a tam se může stát všechno, tam se to rozhoduje. Takže musím tu stovku dát rychlejc, abych byla dobře na seběhu, ale zase to nesmím moc přepálit. To už mám zaběhlé v nohách, jak to přesně musím běžet. Když běžím čtvrtku, tak vím, že musím běžet od začátku naplno. To si říkám: „Hlavně ať se mi povede start,“ a tam si už běžím v dráze sama.

Porovnáváte si s mamkou časy?

Radka: To už je někde úplně jinde. To už je lepší. Já mám na 400 metrů 56:82.

Kateřina: Já mám 53:86.

Radka: A na osmistovku 2:06:80.

Kateřina: Já 2:04:90.

Závodíš v různých věkových kategoriích – do 20 let, do 23 let, ale také v dospělé kategorii žen. Vnímáš mezi nimi rozdíly?

Když jsem poprvé běžela v dospělácké kategorii, tak jsem tam viděla ty známé lidi. A byla jsem z toho taková... že je fakt vidím... jo, to je ten, to je ten. A teď, když si to vezmu zpětně, tak mě ti lidi berou podobně. A většina z nich, co jsou za hvězdy, jsou prostě mí kamarádi.

Máš při závodech nějaký speciální režim, co můžeš a nemůžeš, ať už se to týká odpočinku, stravy?

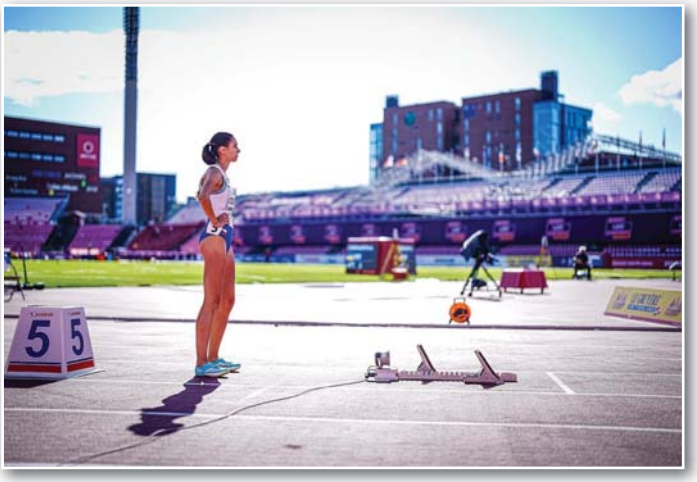
Každá sezóna má své fáze – přípravnou a tu závodní. V přípravné moc jídlo neřeším – jestli mám sacharidy, bílkoviny, prostě sním, na co mám chuť a co chci. Ale snažím se hlavně hodně jíst, abych měla energii. V den závodu ráno snídám ovesnou kaši, pak už jím jenom třeba banán, nebo záleží, jestli mám ten závod ráno, nebo večer. A i když mám závod večer, tak neobědvám. Jím spíš banán, speciální tyčinky a energetické gely.

Potřebuješ nějakou speciální výbavu?

Dneska jsou třeba karbonové boty, pak nějaké normální silničky. Každému vyhovuje něco jiného. Já používám ty karbonové a pak potřebuju tretry. Všechny kupuju přes internet. Samozřejmě boty dodávají nějakou tu rychlost, ale není to tak velký rozdíl, spíš je to o tom, v čem se já cítím dobře, co mně vyhovuje na můj krok.

Jak vypadá tvůj běžný den, týden během školního roku? Jak se ti daří skloubit studium a atletiku?

Já chodím do posledního ročníku na gymnázium v Otrokovicích a po škole jdu hned na trénink, což mám asi pět minut pěšky. Domů se vracím až večer a snažím se odpočívat, dodělat si všechno, co potřebuju do školy, a jdu spát. Každý trénink je jiný, takže občas může trvat hodinu, někdy tři. Naplánovat si něco je těžké. Vlastně nemám moc volného času, věnuju se sportu. O víkendu jsou většinou závody, takže spíš cestujeme a jsme někde i mimo republiku nebo na druhé straně republiky.

Jak dlouho se to dá vydržet?

Tak já si myslím, že když jsou úspěchy, když jsou vidět výsledky, tak se to dá vydržet dlouho, když to baví. Musí vydržet hlavně zdraví. A to drží.

Co je pro tebe nejnáročnější na vrcholové atletice?

Asi to uvědomění, že jsem sama. Sama za sebe. A že vlastně ani tu rodinu moc nevídám. Vracím se domů večer. Mám kolem sebe jenom ty lidi, se kterými trénuji, jenom z prostředí sportu, a s lidmi mimo atletiku se nebavím, takže vlastně s nimi nemůžu ani trávit čas. Nemám pomalu žádný osobní život. Když prostě chci být dobrá, tak to musím obětovat všechno.

Jaké je to závodit s těmi, se kterými trénuješ?

Běháme spolu, trénujeme spolu, ale nerady spolu závodíme. Na trati chceme být nejlepší všichni.

Když běžíš naplno a v závěru tratě finišuješ a máš ještě přidat, o čem to je? O fyzické síle, o tělu, nebo spíš o vůli, psychice?

Je to hodně o hlavě. Prostě musím jít do toho a nepřemýšlet nad tím. A je to samozřejmě i o zkušenosti, že vím, že tady, když zaberu, tak to bude dobrý. A že když ale zaberu o 10 metrů dřív, tak to nevydržím. Takže si to musím zažít. A když běhám ty tratě pořád, tak vím přesně, co bych měla dělat. Taktika, kde mám začít finišovat, se mění podle toho, s kým běžím a jakou mám šanci na to být favoritka.

Zmiňuješ hlavu, spolupracujete třeba s psychology?

Zatím jsem to zvládla sama. Samozřejmě mi pomohli trenér, kamarádi, ale většinou si to v hlavě uspořádám sama. Ale byly i nějaké momenty, kdy jsem přemýšlela nad pomocí, aby to bylo třeba ještě lepší, a možná to do budoucna takhle využiju. Samozřejmě, když je nějaký důležitý závod a jsem favoritka, tak je to hrozný tlak, ale už nejsem v této pozici poprvé, už jsem se naučila, jak si to uspořádat v hlavě, abych byla v pohodě a aby mě to nějak šíleně neovlivňovalo.

Radko, jaké to bylo dřív? Bylo to z pohledu závodníka jiné než dnes? Jak jste tehdy zvládali tlak a všechno kolem vrcholové atletiky?

Radka: My jsme hlavně neměli tolik vrcholů té sezóny. Dřív byli dorostenci, junioři a dospělí. Dnes jsou ještě do-

rostenci rozdělení do 20 let a do 23 let. Každá ta kategorie má svoje mistrovství Evropy a mistrovství světa, které se střídají po roce. A protože se můžeš dostat do více kategorií, můžeš se dostat v jednom roce na více mistrovství. Dřív taky příprava nebyla tak komplexní. A mám pocit, že lidi měli k sobě blíž. Dneska už je to všechno uzavřenější a individuálnější. Všechny ty vztahy.

Není to dnes náročnější o to, že s existencí internetu si o sobě všechno přečteme – jak se nám co podařilo, ale i nepodařilo? Čteš si na sociálních sítích komentáře?

Kateřina: Zatím se zveřejňují spíš naše úspěchy než neúspěchy. Takže spíš si počteme v komentářích, že gratulují. Přečtu si článek, co napsali, ale nějak moc to nesleduju.

Máš nějakou metu, kam teď směřuješ? Ať už v atletice, nebo v životě celkově?

Teď je nejbližší cíl příští rok mistrovství Evropy. A po maturitě bych chtěla studovat na vysoké škole v Praze. Dostala jsem také nabídku pokračovat v atletice tam.

Zaběháš si i jen tak pro radost, třeba kolem Spytihněvi?

Když jdu jenom klusat, nemusím jezdit do Otrokovic, ale jdu se proběhnout tady, ale to je tak jednou za 14 dní. U toho řeším kopečky, aby tam nebyly, nebo abych je spíš sbíhala, protože kopce mi zvednou tep a sníží tempo. Takže tady se kopečkům vyhýbám. Do kopců je pak speciální trénink, klus jen po rovině. Většinu času ale trávím na stadionu.

Ptala se Hana Kolaříková
foto: archiv Kateřiny Čechové

ŠKOLA

Spytihněvská škola slaví 140 let

Zahájili jsme školní rok, který se ponese v duchu oslav 140. výročí postavení nynější budovy školy. Podle zdroje Dějiny obce Spytihněv z roku 1991 (autor Vojtěch Cekota) byl základní kámen položen v červenci roku 1886 a příštího roku 28. srpna 1887 byla škola slavnostně posvěcena.

Pamětník z počátku 2. světové války (1940) vzpomíná: *Škola byla s několika vstupními sešlapanými pískovcovými schody a s drátem oplocenou předzahrádkou. Uvnitř školy bylo vždy pochmurno. Chodby byly tmavé, chladné. Ve třídách byla léty dokonale vyšlapaná, sukovitá, vždy silně naolejovaná, tak trochu žluklým máslem páchnoucí podlaha. Stupínek vonící jádrovým mýdlem býval světlejší, vždy pečlivě vydrhnutý. To asi proto, aby na něm a na světlezelené omítce dobře vynikla obrovská, černě šklebící tabule. Úplně vzadu, v koutě, čerň tabule a podlahy kompozičně vhodně doplňovala veliká litinová kamna. Uprostřed ve třech řadách byly dřevem vonící staré lavice, už tenkrát zastaralé konstrukce, s temně zelenou odklápěcí psací deskou, s drážkou pro psací potřeby a místem pro kalamář.*

Od těch dob prošla budova několika opravami a dnes je z ní přívětivé, světlé a barevné místo pro děti i pedagogy. Vybavení máme moderní, plně odpovídající dnešním požadavkům. Kdo se účastnil dne otevřených dveří v sobotu 19. září 2026, se o tom mohl sám přesvědčit.

No prostě. Je nám ve škole spolu dobře a máme ji moc rádi.

Miroslava Klímová, ředitelka školy

Naši prvňáčci

Zahájení školního roku

Anketa „Co se ti líbí na naší škole?"

Odpovídali žáci 4. třídy.

Majda: Líbí se mi to, že je to tady **hezké**, že je to tady **moderní**. Škola je sice otravná, ale tady to je docela v pohodě. Není tady úplně třeba žádný žák, kterého bych úplně prostě nejradši vykopla, což je dobře. Myslím, že máme na škole **hodné učitele, hodnou paní ředitelku**.

Apolenka: Je **hezky upravená**, máme tady **dost pomůcek a plakátů**, vyzdobuje to tu třídu a i nám to může pomoct. Ale co je taky dobré, že máme hnedka **vedle školy tu halu**.

Dany: Taky že máme vedle školy halu, že tam je **ještě hřiště**. A že tu máme **družinu**, protože třeba na vyšších stupních už nemusí být. A je to tu prostě hezké.

Nikča: Jak říkal Staník s těmi kroužky, tak že máme projíté i různé třídy, že ty kroužky jsou v různých třídách. A je taky dobře, že tu máme **hřiště**, že nejsme třeba jenom zavření ve škole celý den, že jdeme i na čerstvý vzduch.

Staník: Mně se ještě na tom tady líbí, jak jsou tu **ty kroužky**, že prostě keramika, florbal, Sportík. Děcka si můžou vybrat, co se jim líbí, a že to máme se školou – že prostě nemusíme spěchat a můžeme jít hned vedle školy. Že nemusíme jít někam dál, třeba do Hradiště.

Staník: Mně se na škole líbí třeba obecná výzdoba, **líbí se mi, jak paní uklízečka tu vždycky před tou školou udělá něco k tomu, jak je to téma: třeba když byly Vánoce, tak tam daly třeba stromečky a tak, a to se mi líbí, jak se to mění a prostě je to pěkné**. A může to zaujmout i ostatní.

Maty: Mě to tady baví kvůli těm **programům**. Třeba jak tady byl ten **florbal**, jak jsme byli na **Vánoce, Halloween** jak jsme vymysleli… A jak jsme tady měli, že jsme mohli jít na různé stanoviště, že jsme si mohli zahrát třeba florbal a takové. Ty olympijské hry.

Nikča: **Jak ta škola má těch 140 let, tak že to tady vůbec nevypadá, že je tak stará, ale že vypadá právě že je novější, modernější. Pracuje se na tom, aby to tu bylo hezké.**

Vojta T.: Že máme **jídelnu hned vedle školy**, protože můj bratranec je z Topolné a on musí chodit přes celou Topolnou jen proto, aby se najedl.

Andělka: Mně se líbí taky, jak to tady máme vyzdobené, a **že vlastně výuka není jen o tom, že se musíme učit a něco se naučit, ale že paní učitelky nám tu výuku dokážou udělat zábavnou**.

Snídaně v trávě a piknik

Když zrovna pršelo, udělali jsme si piknik i ve třídě.

Dětská policie

Děti z 5. třídy se zúčastnily programu „Dětská policie“. Program bude pokračovat na jaře.

Velké školní poděkování

Od září 1982 po září 2026. Celkem 44 let. Tak dlouho pracovala na naší škole jako vychovatelka školní družiny **paní Soňa Zapletalová**. Za tu dobu věnovala svou péči, lásku a pozornost celým generacím Spytihněváků. Byla oporou školního pedagogického sboru, kde bylo potřeba být, tam byla. Pokud byl nutný záskok, zaskočila. Když bylo potřeba pomoci, pomohla. Výrazně ovlivňovala a tvořila vzhled výzdoby školní budovy. Ráno byla ve škole první, odcházela mezi posledními… Od letoška se rozhodla, že už zvolní a půjde si užívat penze.

Milá Soničko, přejeme Ti ještě jednou tolik let v penzi a to v plné síle a ve zdraví. Těšíme se, že u nás budeš pořád zaskakovat, pomáhat, když budeme potřebovat, nebo nás jen tak přijdeš navštívit.

Za celý kolektiv ZŠMŠ Spytihněv
Miroslava Klímová

MATEŘSKÁ ŠKOLA
Rok ve školce je barevný jako podzimní listí

Prázdniny utekly jako voda a po období plném sluníčka, výletů, dobrodružství a společných chvil s rodinou nastal čas znovu otevřít dveře naší mateřské školy.

S příchodem září jsme přivítali nejen naše malé školáčky, ale také jejich rodiče. Některé děti se do školky vrátily po prázdninách jako staří známí, jiné u nás prožívají své úplně první dny. Všem přejeme, aby pro ně byl nový školní rok plný radosti, smíchu, kamarádství a krásných společných zážitků.

Ve školce máme tři třídy – Motýlky, Berušky a Sluníčka

I v letošním školním roce máme třídy v naší mateřské škole rozdělené podle věku dětí. Naši nejmenší jsou ve třídě „Motýlků“ a postupně se seznamují s novým prostředím, kamarády a školkovým životem. O něco starší děti navštěvují třídu „Berušek“ a naši nejstarší, budoucí školáci, tvoří třídu „Sluníček“. Každá třída má své vlastní tempo a program, všechny děti však spojuje chuť objevovat, poznávat a užívat si společné chvíle.

Co čeká děti na podzim?

Podzim nám i letos nabídne spoustu zajímavých aktivit a akcí. Třídu „Sluníček“ čeká předplavecký výcvik v Aquaparku Uherské Hradiště, kde si děti budou moci postupně osvojovat základní plavecké dovednosti a především si užít spoustu vodních radovánek.

A protože podzim je v mateřské škole obdobím plným barev a tradic, rozhodně se máme na co těšit. Čekají nás hody, drakiáda, podzimní hrátky s listy a přírodninami, při kterých využijeme kaštany, žaludy, oříšky i další poklady, které nám podzimní příroda nabízí. Chybět nebudou ani veselé halloweenské hrátky plné tvoření, převleků a zábavy.

Ať je vám, děti, u nás dobře

Věříme, že nás čeká krásný školní rok plný objevování, tvoření, pohybu, zpívání, smíchu a společných zážitků. Budeme rádi, když si děti ze školky budou odnášet nejen nové vědomosti a dovednosti, ale především pocit, že je jim u nás dobře a že každý den může přinést něco nového a zajímavého.

Přejeme všem dětem i jejich rodičům krásný a pohodový začátek nového školního roku a těšíme se na všechna dobrodružství, která nás společně čekají. Ať je náš školkový rok stejně barevný jako podzimní listí.

Návštěva, která potěší

Dvě bývalé spolupracovnice v těchto dnech navštívily svou někdejší kolegyni z mateřské školy ve Spytihněvi, paní Antonii Kotyzovou.

Návštěva, povídání a společné vzpomínání jí udělaly opravdovou radost.

Školička funguje již šest let a naplnila svou kapacitu

Již šest let funguje v naší obci Školička, která vytváří prostor pro setkávání nejmenších dětí a jejich maminek/tatínků. Připravená třídečka pro letošní školní rok čekala na jedenáct nahlášených dětí, což odpovídá kapacitě místnosti. Děti, které již Školičku v minulém školním roce navštěvovaly, hned zkraje září zdárně ukázaly, že si i po letních prázdninách pamatují pohybové říkanky, tanečky a pořadí jednotlivých činností, kterým se v průběhu dopoledne věnujeme. Nově příchozí děti vše sledují a prostřednictvím nápodoby se postupně zapojují.

Kéž se opět setkáváme v příjemné atmosféře a domů odcházíme s radostí ze společně stráveného času.

Pavlína Váchová

Odešel Jaroslav Budek – učitel, ředitel a starosta

V září nás zastihla smutná zpráva o úmrtí Jaroslava Budka. Mnozí jej znali především jako dlouholetého starostu Otrokovic. Ve Spytihněvi si jej ale řada lidí pamatuje hlavně jako ředitele základní školy, učitele svých dětí nebo bývalého kolegu. Právě se Spytihněví byla spojena významná část jeho profesního života. V čele naší školy strávil čtrnáct let – nejdelší období, po které působil ve funkci ředitele školy.

Jaroslav Budek se narodil 3. dubna 1953. Po studiích na Pedagogické fakultě v Ostravě začal učit na základní škole v Pohořelicích. Později působil ve Žlutavě, kde se stal ředitelem školy. V roce 1996 nastoupil jako ředitel Základní školy ve Spytihněvi a tuto funkci zastával až do roku 2006.

Ředitel, který věděl, co od školy očekává

Kolegyně ze spytihněvské školy na něj vzpomínají jako na rovného a zásadového člověka a zároveň kamarádského kolegu. Jako ředitel měl přirozenou autoritu a jasnou představu o tom, jak má škola fungovat. Podle jeho spytihněvských kolegů uměl být přísný a na svých požadavcích trval. Věci měl rád připravené a rozplánované a totéž očekával od ostatních. Současně se ale dokázal svých kolegů zastat a ve školním kolektivu byl podle jejich vzpomínek „strašně fajn“.

Především byl ale učitelem, kterému záleželo na tom, co si děti ze školy odnesou. Ani jako ředitel se nevzdal přímé práce se žáky. Býval třídním učitelem, nejčastěji páťáků. Jak vzpomíná jeho kolegyně Pavla Duchová, říkával, že si chce sám pohlídat znalosti dětí před jejich odchodem na druhý stupeň nebo na víceletá gymnázia.

Žákům, kteří se připravovali na přijímací zkoušky, se věnoval i nad rámec běžného vyučování. Ráno před začátkem školy si děti svolával na doučování. Nebylo přitom určeno pouze těm, kteří mířili

na gymnázium – přijít mohl každý, kdo měl zájem a chtěl něco procvičit nebo dohnat. A když děti spytihněvskou školu opustily a pokračovaly ve studiu jinde, zajímalo ho, jak se jim daří. Zjišťoval si zpětnou vazbu a chtěl vědět, zda je naše škola na další studium dobře připravila.

Blízký mu byl také sport. Sám byl od mládí aktivním fotbalistou a později trenérem a sportovním funkcionářem. Pohyb proto podporoval také u svých žáků a snažil se je ke sportu přivést. Za jeho působení ve Spytihněvi se začalo jezdit na školy v přírodě a podporoval

i další aktivity, při kterých děti mohly zažít něco jiného než běžné vyučování ve třídě.

Jeho ředitelské období bylo spojeno také s proměnou samotné školy. Právě v této době se začala připravovat a následně realizovat rekonstrukce půdních prostor budovy základní školy. Jaroslav Budek přestavbu podkroví prosazoval a podporoval, protože v ní viděl možnost dalšího rozvoje školy.

Ze školy na radnici

Po odchodu ze Spytihněvi se Jaroslav Budek vrátil k učitelské práci v Otrokovicích. Postupně se začal věnovat také komunální politice a v roce 2010 byl zvolen starostou Otrokovic. V čele města stál až do ledna 2019.

Právě z tohoto období pochází i moje osobní zkušenost s Jaroslavem Budkem. Otrokovice jsou pro Spytihněv městem s rozšířenou působností, Jaroslav Budek ale svou roli nevnímal pouze z pohledu samotného města. Zajímal se také o dění a problémy menších obcí v otrokovickém správním obvodu. Podle svých možností do nich jezdil, účastnil se společných setkání a udržoval se starosty osobní kontakt.

Když bylo potřeba něco probrat, měli jsme u něj dveře otevřené. Byl připraven vyslechnout problém, podělit se o svůj názor nebo zkušenost a poradit. Pokud daná věc spadala do působnosti některého z jeho kolegů, dokázal nás nasměrovat na „správného“ člověka.

Možná právě tady se projevovalo, že byl dlouhá léta učitelem a ředitelem malé školy. Uměl jednat s lidmi přímo a srozumitelně. Měl nepřehlédnutelnou autoritu, ale zároveň zůstával přátelský, bezprostřední a ochotný pomoci.

Na Spytihněv nezapomněl

Přestože byl jeho další profesní i veřejný život pevně spojen především s Otrokovicemi, ke Spytihněvi měl stále blízko. Na léta strávená v naší škole rád vzpomínal. Při našich setkáních se často ptal, co je ve Spytihněvi nového, jak se škole daří a co dělají jeho někdejší kolegyně a kolegové. Bylo znát, že čtrnáct let strávených v naší škole pro něj nebylo jen jednou z pracovních zastávek.

A podobně se na něj vzpomíná i v naší obci. Pro jednu generaci Spytihněvanů byl panem ředitelem, učitelem a třídním, pro své kolegy šéfem i kamarádem. Já jsem jej později poznal především jako kolegu starostu města, do jehož správního obvodu naše obec spadá. Ve všech těchto rolích přitom zůstával člověkem, kterého nebylo možné přehlédnout – zásadovým a náročným, ale současně lidským, přátelským a ochotným pomoci.

Čtrnáct let, která působil v čele naší školy, zůstává významnou součástí historie spytihněvského školství – a především součástí vzpomínek jeho někdejších žáků a kolegů.

Jaroslav Budek zemřel 10. září 2026 ve věku 73 let.

Jeho rodině a všem blízkým bych chtěl vyjádřit upřímnou soustrast. Na pana ředitele budeme ve Spytihněvi vzpomínat jako na člověka, který zde strávil významnou část svého profesního života, kterému na naší škole, jejích učitelích a především dětech záleželo a který ani po letech na Spytihněv nezapomněl.

Vít Tomaštík

RECEPT S PŘÍBĚHEM

Domácí trubičky od tety Vlasty

Na jaře tohoto roku zemřela paní Vlasta Hoffmannová, energická dáma, která byla dlouhá léta výraznou osobností spytihněvského života. Coby kadeřnice se starala o účesy našich spoluobčanek a v seniorském věku se stala vyhlášenou cukrářkou. Bez jejích vyhlášených trubiček a šátečků se neobešla takřka žádná oslava v obci. Jak sama s oblibou říkávala: „Já jsem napekla tolik trubiček, že by to zastavilo Moravu!“ Vždy jsem se tety (moje babička byla sestrou jejího muže) ptal, jestli je ten recept tajný, a ona mi s úsměvem odpovídala, že vůbec ne, kdo si řekl, tomu ho ráda nadiktovala. Sama nejlíp věděla, kolik je s tímto oblíbeným zákuskem práce. Jelikož se její dcery cukrařinou nezabývají, mám jejich svolení tento recept publikovat pro všechny zájemce. A jelikož je obrázek za tisíc slov, doplňuji o fotky postupu, když se občas odvážím je upéci.

Základem je domácí listové těsto:
První část je tzv. máslová, kdy se smíchá 250 g másla se 100 g hladké mouky a dá se vychladit.
Druhá část je podobná těstu na těstoviny: 200 g hladké mouky, 4 žloutky, 6 lžic vody a 1 lžíce octa. Dobře vypracujeme a dáme na půl hodinky do lednice.
Nyní je třeba obě těsta spojit. Nejprve si dobře vyválím druhou část a na ni nanesu máslovou.
TIP: Já si vytvářím z pečicího papíru takovou obálku, do které máslové těsto před uložením do lednice rozprostřu, pak je jen do rozváleného položím.
Následně těsto složím na třetiny – první podélně a pak svisle. Nechám odležet v lednici a po cca hodině rozválím, složím a odložím v lednici. Tento postup se opakuje ještě dvakrát a pak se nechá v lednici do druhého dne.
Další den rozdělím těsto na 2 stejné části, z každé vyválím čtverec o straně 40 cm a nakrájím proužky po 2 cm. Tyto postupně navinuji na připravené formy a skládám na plech. Rozšlehám jeden žloutek s trochou mléka a těsně před pečením trubičky potřu.
Pečeme na 200 stupňů po dobu 15 minut, dokud trubičky nezezlátnou.
Vychladlé trubičky plníme pomocí cukrářského sáčku se zdobenou špičkou tzv. **švýcarským sněhem**. Ten získáme vyšleháním 5 bílků s 200 gramy krystalového cukru ve vodní lázni, teplota sněhu by neměla překročit 60 stupňů Celsia.

Všem, kteří najdou odvahu, přeji, ať se jim trubičky podaří, a dobrou chuť.

Vítězslav Valenta

Další pro mě nezapomenutelný výlet ze stařenků

Důle Skopaným, tak sa říkalo za nás polní cestě kolem chalupy strýca Froliša čp. 31, přišly sme na hráz novéj Moravy a po ní poskakovaly až do Podněmčí (název pola) – konca zahrad u chalup, co stójíja u hlavní silnice, tehdá v nich bývali Hořinkovi čp. 390, Gabrišovi čp. 389, Kriblovi čp. 374, Vavřinkovi čp. 370 – kde sme sa usádlily **a těšily sa z výhledu do Pěnného přes Moravu, kde byly stáje, ohrady (výběhy) pro koně a hříbátka patřící Hřebčínu Napajedla.**

Stařenka nám dala každéj – sestře a mně – pár lesněnek (tvrdé kulaté zelené cukrlátka) a pronésla: ***„Děvčice, už ste si dosť napásly oči, tak fryško sa zvihněte a pokračujme, ať nekde dondem.“***

Tak sme vyskočily a po hrázi Moravy pokračovaly daléj, k políčkom až do Rozkoša (za Šůstalovů chalupů čp. 203), na kerých byly vysazené řady ovocných stromů, ponejvíc jabloně. Dnes tyto políčka sů ladem (neobdělané), stromoví přeschlé, polámané haluze, prostě vše jak v pralesi.

Přeběhly přes novů silnicu a zastavily sa u známých stařenky a mamky na strážním domku čp. 154 u Hotaříků. (Je zbořený, stával na hrázi dráhy naproti Kotásků čp. 402.)

Poseděly venku na schodkoch, napily sa vody, kerů paní nám napumpovala ze studně, kerá u domku nechyběla. Byl s tama pěkný výhled na horu Kalvárku, věž kostela, radnicu, zámek a na kopec Maková do Napajedel.

Až si stařenka povykládala a my pohrály s děckama (měli tři ve stejném věku jak sme byly my se sester), tak sa stařenka Barborka zvihla, rozlůčila sa a že už toho bylo dosť, tak pujdem dóm,

Hneď kůsek od drážního domku byl mostek pod dráhů, kerým sa dalo projít aj projet s kárů dvůkolků lebo menším dřevěným vozíkem. Přešly sme a **pojala nás hrůza – na škarpě v kamení sa vyhřívalo tolik hadů – užovek, jak veliké kolo od voza. Pišťaly sme a utěkaly, co nám nohy stačily. Stařenka na nás volala: *„Děvčice, co divočíte? Dyť ony vám neublížíjů!“*** Ale sama pravila, že tolik pohromadě, co je živa, ich nikdy neviděla, a to už zažila ledacos. My sa zastavily až na staréj cestě za dráhů u Hotaříků – dyž zapomněli zavřít, tak ím do domku všady vlézly. Už žádný rok sa tam neukázaly. Kde sa poděly, nikdo nevěděl.

Po levéj straně cesty stály betonové hranečníky, vysoké asi 80 cm, pod něma dosť hluboký sráz, což nám nevadilo, a my jeden po druhém přeskakovaly. Stařenka byla div živá, že jak zahučíme pod hráz lebo sebů ťápnem na ten betonový hranečník, že bude zle, nech teho necháme a dodala: ***„To by ten výlet stál za to, dybyste sa zmrzačily!“*** Dodnes sů tam dva hranečníky, jeden stójí před domem čp. 530 a druhý je pod hrázů před domem čp. 475.

A tož tak další výlet ze stařenků Barborků byl za nama.

Jarmila Ulmanová

Starý člověk mosí – mladý može

Stařenka Barborka říkávala (ale né enom stařenka, tak sme to slýchaly aj od tetiček, kmotřenek, maminek už coby školáci):

Pámbu dál – Pámbu vzál.
Co naplat – nedá sa nic dělat.
Jednů na svět – podruhéj z něho.
Dohořala mu svíčka.
Co Bůh činí – dobře činí.

A také říkávala, že dřív, dyž nekdo z rodiny odešél na věčnosť, **po dobu jednoho roka příbuzní držali smutek, chodili oblékaní po černu, neveselili sa, nelikvidovali věci a oblečení po něm**, v deň jeho úmrtí sa modlili za něho, rozžíhali svíčku. Věřili, že plameň svíčky ohřívá dušu zemřelých.

Dyž si Pámbu vzál dítě

Né enom staří lidi odcházali na věčnosť. Stařenka zpomínala, že dřív, v jednu dávnů dobu, umíralo moc mladých slobodných lidí na sůchotiny – tuberu plic. Stalo sa, že v rodinách to postihlo dva aj tři sůrozence, a také odcházaly z tohoto světa (tak sa pravívalo) teprů narozené děti. Při lůčení to probíhalo tak, jak u ostatních, akorát **dítě mělo malů bílů truhličku, tů z domu v průvodě na rukách nésli nejbližší členi rodiny a v nesení sa střídali.** Za truhličků nekerá z maminek nésla bílů peřinku (polštářek) ozdobenů kanýrkama a hlavičkama andílků, a nekolik delších bílých mašlí, co od ní vysaly, nésly družičky v kroju. Ostatní děti šly s pukétama (kytičkama) z různých kvítečeků, co ím právě kvétly doma v zahrádkách.

Aj mladému člověku dohořala svíčka

A jaké bylo lůčení s mladým slobodným člověkem, keré sem zažila už aj já? Byl uložený do bíléj truhly, všecky kytice a věnce ze stuhama byly věčinů z umělých bílých kvítek, enom kytica byla ze samorostlých (živých). Truhlu nésli na márach z domu do kostela mládenci v tmavých oblekoch (šatech) s bílýma širokýma šerpama přes rame-

na, bylo ich 6–8 a v nesení sa střídali. Po jejich boku děvčice – družičky v toaletách s kytičků v ruce. Toaleta (dlúhé šaty po zem) ve světlých barvách ušitá z tylu, brogátu, taftu, krajky, zdobená volánkama nebo umělým květem. Mladé děvčice v ní chodily enom na výjimečné příležitosti, ples, při svaťbách za družičky, nevyjímaje túto smutnů událosť.

Před truhlů šla děvčica spravená za nevěstu se svatební kyticů, družičky, ostatní mladí, muzikanti. **Za truhlů zas děvčica smutečně po černu oblečená ze závojkem přes obličej, nésla zlomenů hromničku** (veliká svíčka), jako vdova za ňů teprů rodina a ostatní.

Já byla v 15 rokoch v toaletě světložlutéj z tylu na pohřebě mladého chlapca pilota Milana Štěpáníka, vnuka stařenčinéj vrstevnice Berty Štěpáníkovéj z čp. 259. Byl vojákem z povolání a zahynul sám při pádu letadla. U hrobu sa lůčil jeho velitel, vojenská kapela, vojáci vystřelili nekolik ran z pušek, nad hřbitovem přeletělo nekolikráť letadlo. Po skončení obřadu rodina na přání rodičů pozvala družičky s mládencama, nevěstu a vdovu na pohoštění, mělo ím to připomnět jako pohoštění jeho svatební.

Pamatuju, že na starém hřbitově, dyž nekdo měl podobénku na pomníku, bývala zasazená v porcelánu a přilepená k pomníku. On první měl podobu letca aj s letadlem, přímo vytesanů v pomníku. Aj eště vím, v kerých místech byl pochovaný, ale už si nemožu zpomnět, estli při rušení hřbitova si ho rodina převézla nebo odpočívá v parku kolem kostela doteďka, tak jak mnozí iní.

Eště takové smutné rozlůčení bylo, to už sem byla vdaná, s chlapcem, kerý sa měl vrátit už dóm po dvůch rokoch z vojny, stalo sa neštěstí a nevrátil sa živý – voják Jarek Mikulka z čp. 120, také rozlůčení proběhlo tak, jak vyšéj popisuju.

Co sa dělalo, dyž nekdo na věčnosť odešél

Já pamatuju, a doma sem to zažila u staříčka (nar. 1879) jak to chodilo, dyž z rodiny nekdo na věčnosť odešél. **Hned sa otevřelo okno, aby jeho duša mohla odletět do nebe. Rozžala sa svíčka hromníčka, svěcená voda naléla do sklénečky, do ní dala kytička svázaná z klásků obilí.** V každéj tehdá rodině to měli při ruce. Zajél nekdo do Napajedel, obyčejně na kole, pro doktora, ten nebožtíka prohlédl a vystavíl doklad pro velebného pána (kněze), nekdo zaběhl za kostelníkem, aby ve věži kostela zazvónil umíráčkem. Tím sa po dědině roznésla zpráva, kom zvóní hrana při odchodě na věčnosť. Chlapi zdělali z hlavy čápku lebo klobůk a v pokoře pronésli: *„Dej mu, Pámbu, lehké odpočinutí.“* Ženské sa požehnaly (udělaly kříž) a zastavily sa.

Nejbližší zemřelého poumývali, nastrójili a nechali ležat na lůžku. Se sůsedama a známýma sa modlili bolestný růženec a další modlitby.

Stařenka také pravívala, že už tehdá za jejího mládí (nar. 1880) býl mužský po umytí oblečený do bíléj košule, spodků, fusaklí (ponožek) a svátečních šatů (obleku), ženské do svátečního kroja s šátečkem na hlavě.

Do truhly sa dospělým dávaly svaté obrázky, kolem složených ruk sa omotál růženec.

Děťom a mladým krášlili truhly květinama. **Všeci zemřelí byli vynášaní z domu nohama napřeď, třikrát sa drclo truhlů o prach dveří (vrátek) na poslední rozlůčenů.**

Rodina, ze stolářství u Mitáčků, čp. 97, nechala zhotovit truhlu. U starých bývala celá černá a nejaká stříbrná ozdůbka. Tů stolářskú učni přivézli na vozíku plataňáku. A teprů předělali domácí zemřelého z lůžka do ní. Stála uprostředka izby na dvůch štokrlatách (židla bez opěrky). Z izby (světnice) bylo všecko kromě almar (skříní) povynášané, vyzdobené kvítkama a svatýma obrazama.

Jó, a eště sem zapomněla. V momentě skonu (úmrtí) hneď nekdo zastavíl hodiny, co visávaly na zdi, aby každů hodinu neodbíjaly.

Den pohřbu

Na třetí až čtvrtý deň sa konál pohřeb a zemřelý býl pořáď doma mezi živýma. Lidé sa scházali u domu na určitů hodinu, kdo chtěl, mohl sa ít do vnitřku rozlůčit, kde u truhly stála jeho nejbližší rodina až do doby, než byla zatlučená (zavřítá). A to bylo hneď jak přišél velebný pán,

kostelník, ministranti, zpěvačky a hrobař, kerý přinésl na rameně máry (dřevěné černé nosítka), a ty postavíl před chalupu. Po rozlůčení – krátkém církevním obřadě, zpěvu smutečních pěsniček – rodina vynésla z domu truhlu a uložila na máry.

Seřadíl sa smuteční průvod, ministranti s křížkem Krista, chlapi, děcka, muzikanti, zpěváčky, ti, co nésli kytice lebo věnce, za něma velebný pán a teprů **šest chlapů néslo za ramenách truhlu s nebožtíkem.** Za ňů šla nejbližší rodina a ženské. **Šlo sa průvodem z domu po cestě do kostela za vyzváňání znovů z věže.**

Velebný pán odslůžíl mšu svatů doprovázanů za smutečních pěsniček zpěvaček z chóry, řekl pár slov o životě zemřelého, provédl vykropení svěcenů vodů a pochování (uložení) do hrobu u kostela.

Potom sa pozvaní smuteční hosté vrátili do chalupy, kde už byla izba po zemřelém vyčištěná, vyluftovaná, nachystaná na hostinu. Na ní neco na pití, ponejvíc slibovica, pivo, rum, prý aby zaléli oči. K ídlu bývál masový guláš ze šišků, lebo enom s chlebem, párek děckám a klobáska dospělým s hořčiců a rohlíkem, k tom čaj, vdolečky, babůvka, sodovka, podle teho, na co rodina měla peníze.

Stařenka Barborka měla eště pohřeb s průvodem z domu (r. 1976), už ju nenésli chlapi na máročh, ale jelo auto pohřební služby, starý hřbitov u kostela už býl zrušený a na nový to bylo daleko, a tak staříčkovy pozůstatky, už enom kosti, byly při rušení starého hřbitova u kostela, jako oni pravívali „kerchova“, převezené a uložené ke stařence, kde oba odpočívajů.

Hřbitove, hřbitove, zahrado zelená,
do tebe padají nejdražší semena.
Padají, padají, ale nescházejí,
snáď je ti hrobaři hluboko sázejí …

Možná si nekdo z vás řeknete: „To už nemá o čem iném zpomínat?“ O jéj, mám, a toho že je! Dyť také toto patří k lidskému žití a na ty, co sme měli v úctě, lebo enom znali, máme proč zpomínat – dali nám život. Tož tak.

Vzpomeň si na mne
až odejdu,
až odejdu daleko do země mlčení…
Až mě už nebudeš smět držet
za ruku,
až mě nebudeš den do den
povídat o naší budoucnosti,
jak mě máš stále rád…
Kdybys přece jen na chvilku zapomněla
a znovu si vzpomněla, netrap se.

Plamen svíčky má ohřívat duši zemřelých.

Jarmila Ulmanová

FARNOST

Náš kostel prošel největší opravou za několik desetiletí

Když jsme na začátku letošního roku zahajovali opravy našeho kostela Nanebevzetí Panny Marie, věděli jsme, že nás čeká velké množství práce. Její skutečný rozsah se však naplno ukázal až v průběhu realizace. Dnes můžeme říct, že má náš kostel za sebou nejrozsáhlejší rekonstrukci od 60. let minulého století.

Největší část prací se týkala kompletní rekonstrukce elektroinstalace. Současně byla připravena kabeláž pro nové ozvučení, zabezpečovací a kamerový systém a následně bylo rekonstruováno také samotné ozvučení kostela. Opraveny byly poškozené a vlhké omítky, upravovaly se podlahy a některé vnitřní prostory a v části kostela byly sníženy a zatepleny stropy. Úpravami prošel také kůr a oratoř.

Velkou a na první pohled nejviditelnější změnou je samozřejmě nová výmalba celého kostela včetně jeho přístaveb. Součástí prací byly také restaurátorské a řemeslné detaily – zlacení růžic a dalších prvků, úprava zábradlí kůru či obnova křížové cesty. Řadu dalších menších prací jsme zvládli svépomocí.

Celkové náklady letošní rekonstrukce dosáhly téměř 3 milionů korun. Ve skutečnosti by však byly podstatně vyšší, nebýt obrovského množství práce, kterou odvedli místní dobrovolníci. Při opravách strávili stovky hodin svého volného času, a právě jejich pomoc umožnila

zvládnout tak rozsáhlé dílo za prostředky, které jsme měli k dispozici.

Tak velká rekonstrukce by se nemohla uskutečnit ani bez finanční pomoci. Především proto chci poděkovat všem místním věřícím a dalším dárcům, kteří na opravu kostela přispěli. Poděkování patří také Arcibiskupství olomouckému, obci Spytihněv a Zlínskému kraji, jejichž příspěvky a dotace nám umožnily letošní práce uskutečnit.

Říká se však, že „je to práce jako na kostele“, a po letošní zkušenosti můžeme potvrdit, že na tomto rčení opravdu něco je. Dokončením letošní rekonstrukce totiž práce na našem kostele zdaleka nekončí.

Již v příštím roce bychom chtěli realizovat výměnu oken na schodišti na kůr a v přístavbách kostela, opravu některých dveří a rekonstrukci WC. Pokud se podaří, chtěli bychom se svépomocí pustit také do opravy našeho betléma.

A ani tím nebude vše hotovo. V dalších letech nás čeká postupná oprava dveří, hlavního i obou bočních oltářů a jednotlivých soch. Rádi bychom také vytvořili multifunkční prostor, který by mohl sloužit jako zimní kaple a současně jako místnost pro děti. Velkou budoucí investicí pak bude oprava, případně výměna poškozeného střešního krovu a krytiny a s ní související obnova hromosvodů a dešťových svodů.

Rozsah a termín těchto dalších prací budou samozřejmě záviset především na našich finančních možnostech a na tom, kolik prostředků se nám podaří mezi věřícími a dalšími dárci postupně shromáždit. Kostel se neopravuje na několik let, ale pro další generace, a proto chceme jednotlivé práce provádět postupně a pořádně.

Na závěr bych chtěl ze srdce poděkovat všem, kteří se do letošních oprav jakýmkoliv způsobem zapojili. Těm, kteří zde pracovali, uklízeli, stěhovali, pomáhali řemeslníkům nebo věnovali stovky hodin svého času. Stejně tak děkuji všem, kteří rekonstrukci podpořili finančním darem, a také těm, kteří na celé dílo pamatovali ve svých modlitbách. Každá z těchto forem pomoci měla svůj význam.

Kostel není jen stavbou, kterou je potřeba čas od času opravit. Je místem, které naši předkové budovali, udržovali a předávali dalším generacím. Nyní je tato odpovědnost na nás.

A protože fotografie nikdy nedokážou zachytit všechno, zvu vás, abyste se na výsledek letošních oprav přišli podívat osobně. Příležitostí mohou být třeba naše letošní hody. Přijďte na hodovou mši svatou, prohlédněte si opravený a nově vymalovaný kostel, který je už po generace neodmyslitelnou součástí Spytihněvi.

P. Tomáš Káňa, farář

Rádi bychom vyjádřili upřímné poděkování obci Spytihněv za finanční podporu v době rekonstrukce vnitřních prostor budovy kostela.
Srdečný dík patří také paní ředitelce Miroslavě Klímové a paním učitelkám z místní mateřské školy, které nám vstřícně poskytly náhradní místnost pro konání bohoslužeb.

Farnost Spytihněv

První svaté přijímání se letos konalo v netradičních podmínkách

V neděli 14. června proběhla slavnost prvního svatého přijímání. Tato slavnost byla vyvrcholením celoroční přípravy dětí z naší farnosti, převážně žáků třetí třídy. Během školního roku se připravovaly nejen na zkoušení z tematických otázek z náboženství, ale především na významný milník v životě každého křesťana.

Kvůli probíhajícím rozsáhlým opravám našeho kostela se slavnostní mše nemohla konat ve Spytihněvi. Náš kněz Tomáš Káňa se proto dohodl s farníky v Halenkovicích a slavnost se uskutečnila v tamním kostele při pravidelné nedělní mši svaté.

Do poslední chvíle však panovalo napětí, jestli se akce vůbec uskuteční, protože v místní škole bylo mnoho nemocných dětí. Nakonec se jí zúčastnilo všech šest dětí.

Slavnost začala velkým průvodem dětí, rodičů a kmotrů za hudebního doprovodu nadané spytihněvské schóly mladých pod vedením Marušky Gieslové. Všechny děti, které se připravovaly na svou velkou chvíli, byly oblečeny do tradičních slováckých krojů. Mimořádnou atmosféru dotvářela překrásná květinová výzdoba a rozšířený průvod s obětními dary. Na závěr mše zaznělo poděkování knězi, děti převzaly dárky a po závěrečném požehnání se všichni rozešli domů nebo na slavnostní oběd se svými rodinami.

Vzhledem k malému počtu dětí navštěvujících náboženství se podobná slavnost v příštím roce pravděpodobně neuskuteční. Za farnost Spytihněv patří upřímné poděkování farníkům z Halenkovic za jejich přijetí a spolupráci, díky nimž jsme mohli tuto významnou událost důstojně prožít i v době, kdy náš kostel prochází rekonstrukcí.

autor z farnosti Spytihněv
foto: Tomáš Holeček

Farní tábor – Chaos

Farní tábor je už pro nás v létě klasika. Letos jsme před odjezdem dostali pozvánku na oslavu Silvestra, takže nám bylo hned jasné, že to bude pořádná jízda. Silvestrovská párty se sice vydařila na jedničku, jenomže hned další den ráno začali místní chystat oslavu znovu. Zacyklili jsme se v čase! Zjistit, co přesně se děje a jak to napravit, nebylo vůbec jednoduché. Ptali jsme se místních babiček, prohledali knihovnu a nakonec nám musel poradit náš známý, pan Karel. Ten ale nebyl jen tak ledajaký člověk – dokázal se převtělovat, takže jsme ho ne vždy poznali na první dobrou. K časové smyčce se později přidaly i záhadné portály a postavy z jiných dimenzí, ale všechno jsme to dokázali ukočírovat. A když už jsme si mysleli, že je svět konečně v pořádku, prožili jsme celý den úplně naruby. To se děti divily, když jsme začínali ráno pohádkou na dobrou noc a končili den rozcvičkou!

A jaká byla pointa celého příběhu? Ocitli jsme se v roce 2012, kdy měl podle mayského kalendáře nastat

konec světa. My jsme ale zjistili, že ho ten dotyčný May prostě jen nestihl dopsat, protože ho předčasně prodal. Nutno dodat, že nám do toho celou dobu házel klacky pod nohy Makimi. Právě on totiž kalendář koupil a objevil jeho magickou moc. Tomuto obchodu jsme ale naštěstí zabránili, náš May kalendář dopsal, a my jsme tak v pátek mohli konečně společně oslavit ten opravdový, poslední silvestr.

Kromě napínavého programu jsou ale farní tábory především srdcová záležitost. Vládne tam skvělá atmosféra. Společně se těšíme nejen na hry, které my vedoucí celý rok připravujeme, ale hlavně na chvíle „mezi tím“.

Moje asi nejkrásnější vzpomínka z letoška se váže k večeru, kdy si děti chodily čistit zuby, převlékaly se do pyžam a chystaly se na večerní pohádku. Spolu se zdravotnicí jsme seděly v předsíňce a kolem nás se to hemžilo dětmi. Někdo si šel pro večerní léky, jiný potřeboval přelepit náplast, další děti zrovna psaly vzkazy kamarádům do táborové pošty a některé si k nám prostě jen přišly popovídat. Právě tyhle obyčejné chvíle nejvíce utužují naše přátelství.

Letos nás navíc hřála u srdce ještě jedna věc – měli jsme s sebou spoustu nových, mladších vedoucích. Bylo krásné vidět, jak děti, které jsme si na táborech „odchovali“, vyrostly, a teď nám s obrovským nadšením pomáhají na tomto úžasném díle pracovat dál.

Díky moc a těšíme se příště!

Marie Gieslová

Farní pouť a návrat do opraveného kostela

V neděli 16. srpna 2026 se ve Spytihněvi uskutečnila farní pouť, která byla letos spojena s oslavou dokončení hlavní části rekonstrukce kostela. Po období, kdy se bohoslužby konaly v provizorní kapli, se tak farníci mohli znovu vrátit do prostoru svého kostela.

Po nedělní mši svaté následovalo společné posezení v kulturním domě. Otec Tomáš při této příležitosti poděkoval všem, kteří se podíleli na opravách kostela i na zajištění chodu farnosti během rekonstrukce. O pohoštění se postaraly ženy, které připravily a přinesly nejrůznější domácí pochutiny.

V září pak opravený a nově vymalovaný kostel ozdobily dary ze zahrad a polí jako poděkování za letošní úrodu. I když nebyla příliš bohatá, stojí za to si připomínat, že stále máme za co děkovat a být vděční.

foto: Gabriela Vavřínková

foto: Emil Beck

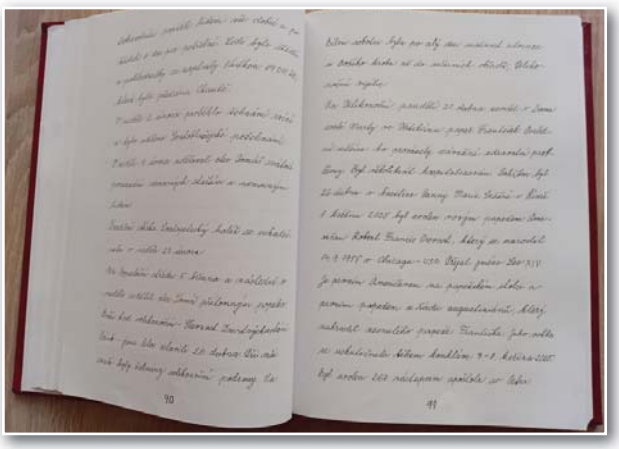

foto: Emil Beck

foto: Kateřina Gieslová

Farní kronika pokračuje v nových rukou

Po dvacet let zaznamenávala Marie Kolaříková s pečlivostí a obětavostí dění ve spytihněvské farnosti ve farní kronice. Nyní ji vystřídá její nástupkyně.

Farní kronika není jen souborem zápisů, ale především živým svědectvím o lidech, kteří naši farnost utvářeli a utvářejí. Díky těmto zápisům zůstanou uchovány vzpomínky na významné události ve farnosti, na život farního společenství i na události v obci.

Paní Marii patří poděkování za čas, který této službě věnovala, i za její ochotu zachytit vše důležité, aby historie naší farnosti nebyla zapomenuta.

Od příštího roku převezme péči o farní kroniku Gabriela Vavřínková. Děkujeme jí za vstřícnost při navazování na tuto tradici a přejeme jí mnoho inspirace, vytrvalosti a radosti z této služby. Ať v kronice přibývají cenné zápisy ze života spytihněvské farnosti.

Celostátní setkání mládeže

Zhruba jednou za čtyři až pět let se v České republice koná Celostátní setkání křesťanské mládeže. To poslední proběhlo v roce 2022 v Hradci Králové a letos v létě zamířila křesťanská mládež do Ostravy. A upřímně – bylo to zkrátka úžasné.

Co vás na takové akci hned zaujme, je neuvěřitelně příjemná a uvolněná atmosféra. Oproti běžnému dni je tady úplně normální pozdravit kolemjdoucího a jen tak se s ním dát do řeči. Snadno si tak najdete kamarády z opačného konce republiky. Kromě toho na nás čekala spousta inspirativních řečníků, přednášek a spousta prostoru pro diskuzi.

Bylo vidět, že si organizátoři dali opravdu záležet. Doladili výzdobu i ty nejmenší detaily, které dodaly celému týdnu tu správnou šťávu. Na své si přišel naprosto každý. Program byl totiž neuvěřitelně pestrý – od chvil ztišení a modlitby přes společné diskuze, neformální povídání a nejrůznější hry až po velké, pořádně rozpařené koncerty.

A to hlavní? Letošním slovem, které nás po celou dobu provázelo, byla odvaha. Myslím si, že je to skvělé téma nejen pro účastníky, ale pro nás všechny. Mějme odvahu udělat něco nového nebo zkrátka jen sdílet své pocity. Udělat něco, co by se od nás nečekalo, nebo naopak říct „ne“ tam, kde se náš souhlas tak nějak automaticky očekává. V dnešní nejisté době je prostě potřeba mít odvahu. Nás zhruba tři a půl tisíce lidí, kteří ostravské setkání zažili, už to ví. Teď je na nás, abychom toto poselství šířili dál. Takže nezapomeňte: Odvahu!

Marie Gieslová

HASIČI

Nová technika rozšiřuje možnosti pomoci občanům

Vzhledem k dlouholetým zkušenostem ze zásahů různého typu jsme se opakovaně potýkali s problémem dopravy hasičů nebo potřebného materiálu na místo zásahu v členitém a obtížně dostupném terénu. Po zhodnocení různých možností a získání zkušeností od hasičských jednotek, které již terénní techniku využívají, jsme se rozhodli pořídit čtyřkolku s kabinou a korbou.

Jedná se o čtyřkolku CFMOTO U10 PRO HIGHLAND, která byla pro potřeby zásahové jednotky vybavena potřebnou technikou a prvky, jako jsou výstražné světelné zařízení, radiostanice, přídavná světla, ochranné rámy a polepy v souladu s příslušnými předpisy. Díky tomu může být zařazena do systému integrovaného záchranného systému.

Čtyřkolka bude prioritně určena pro zásahy na nezpevněných komunikacích, jako jsou lesní a polní cesty. Využít ji lze také na cyklostezkách, kde naše jednotka často zasahuje například při odstraňování spadlých nebo poškozených stromů. Disponuje několika jízdními režimy, které umožňují bezpečnější pohyb v náročném, rozbahněném terénu nebo ve sněhu.

Sloužit bude k přepravě osob i materiálu, při lesních požárech, vyhledávání ztracených či zraněných osob a v případě potřeby také k jejich transportu na korbě čtyřkolky.

Na pořízení techniky se 60 % nákladů podílela Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Spytihněv a 40 % obec Spytihněv. Po zaškolení řidičů byla čtyřkolka zařazena do výjezdu a již má za sebou několik zásahů i akcí.

Tímto děkujeme obci Spytihněv za vstřícný přístup a angažovanost při zajišťování ochrany zdraví, života a majetku občanů.

Nadace Agrofert přispěla hasičům na technické vybavení

Již potřetí se nám podařilo uspět se žádostí o nadační příspěvek z Hasičského fondu Nadace Agrofert. Poprvé jsme byli úspěšní v roce 2017, následně v roce 2020 a letos opět v roce 2026.

Celkové náklady projektu činily 51 540 Kč, přičemž Nadace Agrofert přispěla částkou 40 000 Kč. Zbývající část nákladů pokryla obec Spytihněv.

Za získané finanční prostředky byla pořízena sada akumulátorového nářadí, konkrétně stojanová LED svítilna, vrtací šroubovák s příklepem, úhlová bruska, šavlová pila, rázový utahovák, akumulátory, nabíječka a taška pro uložení celé sady. Veškeré vybavení je značky Milwaukee a již má za sebou ostré použití při zásazích.

Děkujeme Nadaci Agrofert za finanční příspěvek, který nám umožnil dále rozšířit technické vybavení a zvýšit tak akceschopnost naší zásahové jednotky.

Technické zásahy v obci

Ke konci června vyjela naše jednotka k odstranění zlomené větve nad cyklostezkou směrem na Napajedla. Větev ohrožovala provoz na cyklostezce, a proto ji hasiči kontrolovaně odstranili pomocí motorové pily.

Další podobný zásah následoval v polovině července, kdy došlo ke zlomení stromu přes komunikaci vedoucí do chatové oblasti. O čtyři dny později jsme zasahovali u dalšího zlomeného stromu, který zablokoval komunikaci směrem na Halenkovice. V obou případech byla komunikace neprůjezdná a hasiči provedli odstranění stromů pomocí motorové pily.

V tomto čtvrtletí naše jednotka rovněž zasahovala u tří případů likvidace bodavého hmyzu. V prvním případě se jednalo o sršní hnízdo na balkoně rodinného domu, ve druhém o vosí hnízdo ve fasádě kulturního domu a ve třetím případě o sršní hnízdo v podbití střechy rybářské líhně, které ohrožovalo účastníky probíhajících rybářských závodů.

Ve všech případech hasiči v ochranných prostředcích provedli likvidaci hmyzu pomocí insekticidních přípravků.

Rozsáhlý požár skladovací budovy ve Zlíně

Dne 9. července byla naše jednotka povolána k rozsáhlému požáru výškové budovy číslo 34 v bývalém areálu Svitu ve Zlíně. Již při jízdě k zásahu bylo z viditelného kouře z dalekého okolí zřejmé, že se bude jednat o náročný zásah, u kterého se předpokládala účast hasičů po dobu několika dnů. To se následně také potvrdilo.

Na místo události jsme vyjeli s cisternovou automobilovou stříkačkou a velitelským automobilem v počtu osmi hasičů. Naše jednotka byla určena k zajištění dodávky vody pro leteckou techniku využívanou k hašení z prostoru fotbalového hřiště v Mladcové.

Na místě zásahu byl již vyhlášen zvláštní stupeň požárního poplachu, tedy nejvyšší možný stupeň. Spolu s dalšími jednotkami jsme se zapojili do dodávky vody pro plnění bambi vaků, a to jak pro policejní vrtulník Bell, tak pro vrtulník Black Hawk vybavený velkoobjemovým vakem.

Vzhledem k vysoké fyzické náročnosti plnění bambi vaků pod vrtulníkem byly vytvořeny čtyřčlenné skupiny hasičů, které se při této činnosti pravidelně střídaly. Svou činnost jednotka ukončila v pozdních večerních hodinách, kdy již zhoršené světelné podmínky komplikovaly činnost vrtulníků.

Na místo události byla naše jednotka povolána znovu brzy ráno následujícího dne, ještě před východem slunce. S ohledem na předchozí zkušenosti byla opět určena k zajištění dodávky vody pro vrtulník provádějící hašení. Na základnu se jednotka vrátila až po setmění.

Celkem naše jednotka na místě naplnila okolo stopadesáti bambi vaků vodou.

O tři dny později byla naše jednotka ve večerních hodinách opět povolána na místo rozsáhlého požáru. Tentokrát byla určena k dopravě vody hadicovým vedením do přenosných hasicích monitorů, tedy vodních děl, kterými se hasily trosky budovy, kde stále probíhalo skryté hoření.

Návrat na základnu následoval až v ranních hodinách dalšího dne. Naši hasiči tak na místě rozsáhlého požáru zasahovali celkem po dobu čtyř dnů. Během zásahu se na místě vystřídalo přibližně 60 jednotek profesionálních a dobrovolných hasičů.

Požár garáže se rozšířil na celý dům

Krátce po druhé hodině ranní dne 7. srpna zasahovala naše jednotka u požáru rodinného domu v Napajedlích.

Po příjezdu na místo se naši hasiči v dýchací technice ihned zapojili do hasebních prací s využitím útočného proudu. Dále zajišťovali doplňování vody do zasahujících cisteren a přirozené odvětrávání zakouřených prostor.

Při požáru došlo ke zranění jedné osoby. Během zásahu hasiči z objektu postupně vynesli několik tlakových lahví, které následně ochlazovali. Do doby, než bylo vyloučeno další nebezpečí, byly preventivně evakuovány také okolní budovy.

Na místě zasahovalo celkem deset jednotek. Jednalo se o profesionální hasiče ze stanic Otrokovice, Zlín a Uherské Hradiště a jednotky dobrovolných hasičů z Napajedel, Babic, Bílovic, Spytihněvi, Otrokovic, Kvítkovic a Oldřichovic.

Antonín Bětík
velitel JSDHO a SDH Spytihněv

RYBÁŘI

CARPMARATON Spytihněv 2026:
Ročník plný rekordů, skvělých úlovků a silných emocí

Ve dnech 10.–13. září 2026 proběhl u nás ve Spytihněvi již 9. ročník tradičních kaprařských závodů CARPMARATON Spytihněv. Tento náročný závod trval nepřetržitě 69 hodin, což je možné jen díky speciální výjimce pro nonstop lov udílené Ministerstvem zemědělství.

O tom, jak obrovské oblibě a jménu se náš maraton těší, svědčí i fakt, že bývá vyprodán během několika málo hodin od spuštění registrací. Mluví se o něm široko daleko po celé rybářské komunitě. Pro fanoušky a veřejnost navíc po celou dobu probíhal online přenos s aktuálními úlovky a připraveny byly i soutěže pro sledující. Není proto divu, že během víkendu přišlo závodníky přímo k vodě podpořit obrovské množství návštěvníků a diváků, kteří vytvořili fantastickou atmosféru.

Na start se letos postavilo **40 dvoučlenných týmů** se 160 pruty. Závodníci chytali metodou na položenou a pravidla byla nekompromisní – bodoval se pouze kapr s hmotností **nad 6 kg** a o celkovém vítězi rozhodoval **součet tří nejtěžších kaprů**.

Historický ročník plný rekordů

Letošní 9. ročník se do historie maratonu zapsal zlatým písmem – byl to doslova **ročník rekordů**. Podmínky u vody přály kaprařům jako nikdy předtím. Celkově se ulo-

vilo **1 242 kg bodovaných kaprů**, ale jelikož rybáři menší ryby rovnou pouštěli a nezapisovali, celkový nápor na pruty mohl v součtu klidně dosáhnout až k 2 tunám! Zde se jasně ukazuje, jak obrovský význam má horní míra kapra – díky ní se dnes v našich vodách chytají tak nádherné a majestátní ryby.

Během závodů bylo uloveno hned **5 kaprů s váhou přesahující 20 kg**. Pro představu: za celých předchozích 8 let trvání soutěže se pouze jedinému týmu podařilo překonat celkový součet 50 kg na tři ryby. Letos tuto hranici pokořilo hned **5 týmů současně**!

Loňský vítěz s výborným výsledkem 48,24 kg by letos skončil až na 6. místě. Absolutní vítězové dosáhli na neuvěřitelný součet **59,37 kg**. Největší drama však přišlo na samotném konci – **pouhé 3 minuty před závěrečným výstřelem** byl uloven největší kapr celého závodu i dosavadní historie maratonu. Váha ukázala neskutečných **25,91 kg**, což je absolutní rekord všech ročníků!

Bohaté výhry i šance pro každého

Šampioni letošního ročníku si za své prvenství odnesli **finanční hotovost 60 000 Kč** a k tomu **poukázky do rybářských potřeb v hodnotě 10 000 Kč**. Jelikož zároveň ulovili i nejtěžšího kapra závodu, získali navíc poukázky za dalších **6 000 Kč**. A protože jejich vítězný součet přesáhl hranici 50 kg (dosáhli dokonce 59,37 kg), vybojovali pro sebe ještě **dvě roční povolenky pro rok 2027 na náš revír Morava 11A** (každou v hodnotě 5 500 Kč).

Chceme však, aby CARPMARATON nebyl pouze o prvních místech. Během celého víkendu proto pořádáme celou řadu mimořádných a tipovacích soutěží. Naším cílem je, aby se hodnotné ceny a radost z výhry dostaly mezi co největší počet účastníků i sledujících.

Skvělá atmosféra i slzy dojetí

Organizovat takto velkou akci vyžaduje spoustu úsilí. Zakladatelem a „otcem“ celého závodu je Martin Janovec, od kterého jsem pořádání převzal a dnes jej vedu společně s Mirou Lapčíkem. Martin nám každoročně po závodě volá a gratuluje k vydařenému ročníku, čehož si nesmírně vážíme.

Každý rok se snažíme zázemí i průběh posouvat dál, aby měli rybáři u vody maximální komfort a pohodu. Že se nám to daří, potvrdily reakce samotných účastníků. Chvála a slova díků padaly i od týmů, kterým se zrovna rybářsky nedařilo – a přesto odjížděly nadšené a s příslibem návratu v příštím roce. Upřímná slova uznání a fair-play atmosféra u vody nám nejednou vháněly slzy do očí.

Poděkování na závěr

Úspěch akce je zásluhou nás všech – organizátorů, všech obětavých spolupracovníků a pomocníků, ohleduplných závodníků i předchozí péče o zarybnění našeho revíru. Velké poděkování patří také všem **sponzorům závodu**, díky jejichž štědré podpoře jsme mohli pro závodníky připravit tak bohaté a atraktivní ceny. Obrovské poděkování navíc letos patří **hasičům Spytihněv** za jejich skvělou pomoc a asistenci, bez které by se závod neobešel.

Děkujeme všem obyvatelům i návštěvníkům obce za fantastickou podporu, skvělou atmosféru a trpělivost během konání akce. Už teď se všichni těšíme na jubilejní **10. ročník v roce 2027**!

Za CMS 2026 Stanislav Čaloun

SLOVÁCKÁ SPARTA SPYTIHNĚV

Fotbalové léto ve Spytihněvi bylo opravdu nabité

Letošní léto bylo pro Slováckou Spartu Spytihněv mimořádně pestré. Kromě běžné sportovní činnosti jsme připravili a absolvovali několik významných akcí, které ukázaly, že fotbal ve Spytihněvi není jen o mistrovských utkáních, ale také o setkávání lidí, práci s mládeží a společném životě našeho klubu.

100 let fotbalu ve Spytihněvi

Největší událostí letošního roku byly bezpochyby **oslavy 100 let fotbalu ve Spytihněvi**, které se uskutečnily 18. července. Celodenní program nabídl utkání našich mužstev, setkání současných i bývalých hráčů a funkcionářů, program pro děti, prezentaci historie klubu i posezení pro fanoušky.

Velkým lákadlem bylo vystoupení **Sparta Legends**, které přilákalo řadu diváků a nabídlo možnost vidět na našem hřišti známé fotbalové osobnosti. Utkání skončilo výhrou Sparta Legends v poměru 10:5. Staří páni Spytihněvi se utkali se Starou gardou FC Zlín. Zápas skončil vítězstvím Zlína 9:4, ale výsledek v obou případech nebyl tím nejdůležitějším. Hlavní bylo společné setkání a důstojná oslava významného jubilea našeho klubu.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě oslav podíleli, zejména obci Spytihněv a našim sponzorům. A hlavně všem, kteří si našli cestu do sportovního areálu Rudolfa Kučery a pomohli vytvořit skvělou atmosféru.

Španělští trenéři a týden plný fotbalu

Velkou pozornost jsme během léta věnovali také naší mládeži. Ve Spytihněvi proběhl **intenzivní fotbalový kemp pod vedením španělských trenérů**, který dětem nabídl trochu jiný pohled na trénink a fotbalovou přípravu. Do kempu se zapojily také děti ze Slovácké Sparty. Podobná spolupráce je pro mladé hráče zajímavou zkušeností a zároveň příležitostí poznat nové tréninkové metody.

Na tento program navázal **týdenní kemp na našem hřišti**, kterého se zúčastnili mladší žáci Slovácké Sparty. Děti tak strávily celý týden společně přímo ve Spytihněvi, kde se kromě tréninků věnovaly také týmovým aktivitám. Právě podobné akce jsou důležitou součástí budování vztahu dětí ke klubu a vytváření dobré party.

12 hodin kopané a další společné akce

Ke spytihněvskému fotbalu už neodmyslitelně patří také tradiční „fotbalový maraton“. Tentokrát v novém formátu **12 hodin kopané**. Akce proběhla, s ohledem na oslavy 100 let, na konci srpna. Opět šlo o sportovně-společenské setkání, při kterém se na hřišti vystřídali fotbalisté různých generací a nechyběla dobrá nálada ani občerstvení.

Na konci září proběhlo další fotbalové setkání při **Memoriálu Ivana Kudlíka**. Každým rokem se na hřišti sejdou jeho bývalí svěřenci, spolupracovníci a kamarádi, aby zavzpomínali na trenéra a kamaráda Ivana. Děkujeme všem za účast! Vážíme si toho.

Co nás ještě čeká?

Sezóna 2026/2027 už je v plném proudu! V letošním ročníku máme v ohni dvě želízka – **mladší žáky a muže.** K vyhodnocení podzimní části soutěže se vrátíme v dalším čísle zpravodaje. Fotbalový podzim samozřejmě nebude jen o zápasech. Už nyní se těšíme na **hodovou zábavu**, která je tradiční součástí společenského života v obci. Slovácká Sparta se tentokrát zapojí také organizačně a členové našeho klubu se ujmou provozu bufetu

a občerstvení. Vždyť letošní stárek je náš spoluhráč!

A pomalu už můžeme pozvat také na **Mikulášskou zábavu**, kterou Slovácká Sparta připravuje na 5. prosince. Bude to další příležitost potkat se mimo fotbalové hřiště, pobavit se a společně zakončit letošní rok.

Letošní rok nám ukázal, že **Slovácká Sparta Spytihněv žije nejen fotbalem, ale především lidmi kolem něj**. Děkujeme všem hráčům, trenérům, rodičům, dobrovolníkům, fanouškům, obci a partnerům klubu za jejich podporu. Bez vás by všechny tyto akce nebyly možné.

Těšíme se na vás na hřišti i při dalších společných akcích!

Stolní tenisté zvou na domácí zápasy

Začala sezóna 2026/2027, a proto vás zveme na níže uvedené zápasy dle rozpisu, které se hrají vždy v sobotu v 9.30 hodin ve sportovní hale. Přijďte fandit a povzbuzovat!

Za stolní tenis Jiří Bílý

Termíny domácích utkání				
Kolo	**Datum**	**Soutěž**	**Domácí**	**Hosté**
1	19.09.2026	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	TJ Bohuslavice u Zlína, z. s.
1	19.09.2026	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	TJ Sokol Březnice B
3	03.10.2026	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	PPK Malenovice C
3	03.10.2026	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	TJ Sokol Kostelec-Zlín E
6	31.10.2026	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	Orel Zlín D
6	31.10.2026	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	SK Slopné, z. s. C
8	14.11.2026	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	TJ Sokol Mysločovice z.s. D
8	14.11.2026	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	Slovan Luhačovice C
10	28.11.2026	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	Orel jednota Kašava B
10	28.11.2026	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	KST Zlín, z.s. E
12	12.12.2026	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	SK Bohuslavice nad Vláří, z.s.
15	23.01.2027	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	Slovan Luhačovice B
15	23.01.2027	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	TJ Sokol Mysločovice z.s. E
17	06.02.2027	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	TJ Sokol Vizovice z.s. C
17	06.02.2027	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	TJ Sokol Vizovice z.s. D
20	06.03.2027	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	TJ Sokol Březnice A
20	06.03.2027	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	TJ Nedašov z.s.
22	20.03.2027	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	TJ FS Napajedla, z.s.
22	20.03.2027	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	TJ Sokol Salaš B
24	03.04.2027	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	TJ Jiskra Otrokovice, z.s. D
24	03.04.2027	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	PPK Malenovice D
26	17.04.2027	OS 3. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. A	Tělocvičná jednota Sokol Jasenná
26	17.04.2027	OS 4. tř	Slovácká Sparta Spytihněv z.s. B	Orel Zlín E

Stříbrná „čarostřelkyně" je ze Spytihněvi

Areál napajedelské střelnice hostil v neděli 14. června 2026 významné sportovní jubileum. Konal se zde totiž již dvacátý ročník tradiční střelecké soutěže „Napajedelská vzduchovka". Soutěž je každoročně pořádána za účelem zvyšování tělesné zdatnosti mládeže, organizátorem je Klub vojáků v záloze Napajedla spolu s Pobočným spolkem AVZO TSČ Napajedla.

Soutěžící stříleli ze vzduchovek, plynovek a větrovek v poloze vleže na vzdálenost 10 metrů v čase 20 minut. Každý střelec musel po nástřelu zvládnout dvacet soutěžních ran rozdělených na terčový pás po pěti ranách.

Na startovní čáru v kategorii B – dorost 13–17 let se postavilo 9 závodníků, kteří poměřili své síly a přesnou mušku. **Krásné 2. místo si vystřílela 14letá Amálie Vavřínková. Nutno připomenout, že loni v této kategorii získala dokonce 1. místo!**

Gabriela Vavřínková
foto: KVZ Napajedla

Zelená je nejen tráva

Je dokázáno, že zelené travnaté plochy dokážou udržet vlhkost a tím snižují teplotu okolí, což je velmi potřebné zejména v letních měsících. Na rozdíl od minulosti, kdy nejčastějším povrchem v obci byl beton nebo asfalt, se dnes obce snaží v co největší míře dbát na rozšíření zelených ploch. A za to jim patří dík.

Stejně tak i kolem domů bychom měli dbát na úroveň travnatých ploch, které zadrží vodu a upraví klima a ještě přináší oku lahodící pohled. Podzim je pro založení travnatých ploch nejvhodnější. Ozeleněná plocha sice obnáší nějakou péči, ale je třeba si uvědomit, že na zahradě nebo kolem domu není nic bezúdržbového. Ani ten hojně používaný štěrk v různé kalibraci se nemusí osvědčit.

„Golfový“ trávník potřebuje čas, peníze a hlavně vodu

Jestli chcete mít kolem domu trávník jak z katalogu golfových hřišť (proč ne), musíte se připravit na nemalou zátěž finanční, ale hlavně časovou. Stačí se jen podívat na fotbalové

hřiště, kde je trávník „jen“ sportovní. Neustálá zálivka, válení, hnojení, vertikutace, aerifikace, zásyp…, a to vše přesně ve správný čas a správnou technikou.

Dnes však není problém mít kolem domu kvalitní trávník, který nemusí nutně splňovat ta nejvyšší kritéria. Na trhu jsou kvalitní osiva, která vám za daných podmínek zajistí trávník podle vašich představ. Je ale nutné si uvědomit, že podmínkou kvalitního trávníku je dostatečná zásoba vody. Trávník má jednu z největších potřeb vody, 10–15 litrů vody na m². To znamená, že na cca 100 m² plochy u domu potřebujete 1 000 litrů vody. Na jednu zálivku. Pokud trávník nedostane potřebné množství vody a k tomu se přidá ještě nevhodné, příliš nízké sečení, vznikne hnědá suchá plocha, která se chová v podstatě jako beton. A taková plocha se velmi těžko regeneruje.

Když podmínky trávníku nepřejí

Co tedy dělat, když kritéria nejsou příliš vhodná pro pěstování? Je moc sucho, zálivková voda dochází nebo je moc mokro, moc mrzne nebo málo mrzne, půda je všelijaká apod.

Pokud nejsou podmínky pro údržbu trávníku optimální, je třeba si uvědomit, že trávník nemusí být složený jen z trav, jako jsou hlavně jílky a kostřavy. Jak nemusí být plot jen z betonu, tak nemusí být trávník jen z trav.

Dnes se často používají osiva trav s příměsí osiv dvouděložných rostlin, které mnozí považují za plevel. Jedná se například o řebříček, mochnu, truskavec ptačí, sedmikrásku, jitrocel a podobně. Případně se může použít příměs mikrojetele.

Tyto rostliny spolu se směsí travních osiv vytvářejí zelenou plochu, která je odolnější vůči krizovým klimatickým podmínkám. Odolávají více suchu, nejsou náročné na živiny, mají velmi nízké nároky na údržbu a sečení. Navíc můžete tuto směs použít i v místech, kde není dostatečně kvalitní půda. A odolávají sešlapávání.

A není to jen otázka nákupu speciálních kombinovaných směsí. Takový trávník si vytvoříte i tím, že nebudete zbytečně potlačovat plevele ve stávajícím trávníku, které se naopak stanou vítanou součástí zelené plochy. Je třeba se však vyvarovat výskytu agresivních plevelů, jako je pcháč, rdesno nebo laskavec.

Pokud se půjdete někdy v létě koupat na Topolnou, všimněte si, až budete ležet na trávě, z čeho je vlastně složený ten trávník. Je to velmi podobná přirozená směs rostlin, která může zdobit i vaši zahradu.

Takže hodně zdaru při zakládání zelených ploch a nezapomeňte je chránit, a to nejen kolem vašeho domu.

zahradník Emanuel

Co si počít s takovou úrodou? Aneb okurkový rok a zelenina po italsku

Chtěl bych se podělit se čtenáři Spytihněvského zpravodaje o zkušenosti s pěstováním zeleniny a především okurek na naší zahrádce.

Spolu s mojí ženou jsme založili před 8 lety na naší zahrádce pár vyvýšených záhonů, hlavně pro lepší obhospodařování, s ohledem na náš věk nejen stávající, ale i ten další. Jsou to jednoduché dřevěné záhony z tenkých skládacích desek. Snažil jsem se založit vysoký záhon správným způsobem vrstvením biohmoty, a myslím, že funguje správně. Na těchto záhonech pěstujeme převážně rajčata, trochu česneku, papriky a pár okurek. A okurky v letošním roce se asi zbláznily, když použiji expresivní výraz. Ale oprávněně.

Spolu se ženou hodně cestujeme hlavně po okolních zemích a Itálii. Kdekoliv se nabídne možnost, navštěvujeme různá gardencentra a zahradnictví, protože jako bývalí majitelé zahradnictví to máme stručně řečeno v popisu práce. Sazenice rajčat, cuket a okurek kupujeme pravidelně převážně v italských gardencentrech. A musím říct, že pěstování originálních italských rajčat se nám bohatě vyplácí.

V letošním roce jsme ale nakoupili sazenice rajčat a salátových okurek v jednom brněnském zahradnictví, protože kvůli zdravotnímu stavu jsme nemohli v létě cestovat do zahraničí. Sazenice rajčat a okurek majitel brněnského zahradnictví nakoupil přímo z Itálie, takže to pro nás byla velká výhoda.

Koupili jsme tedy 2 kusy sazenic (pro dva lidi je jedna málo a dvě moc) této salátové odrůdy.

Pěstování okurek je u nás velmi jednoduché. Pouze voda a trochu hnojiva Kristalon. Žádná ochrana, ať je vše BIO. A podle toho taky vypadá většinou výsledek. V běžném roce okurky vyrostou, trochu zaplodí, chytnou plíseň a nejpozději na konci července je zlikviduji. A týká se to i salátových okurek roubovaných, které v našich podmínkách vydrží možná o týden déle. Taková je běžná praxe v pěstování u nás po celou dobu.

Jenže v letošním roce máme okurky stále na záhoně a neustále plodí a plodí. **A to je 25. září!**

Je jasné, že tento rok byl zcela výjimečný, teplo a hlavně sucho, kdy plíseň má omezené šíření. Přesně takové podmínky, jaké panují běžně v Itálii. A to se našim okurkám asi líbí. Důležitá byla hlavně zálivka, protože nevýhodou vyvýšených záhonů je o trochu vyšší spotřeba vody a v letošním velmi aridním roce jsem měl díky vrtu u domu dostatek vody.

Nevýhodou letošního fantastického růstu okurek je nadúroda této zdravé zeleniny. Pro dva lidi stačí pár okurek, za chvíli se přejí. A do toho ještě ta spousta rajčat. Takže je velký problém, co s okurkami. Jedni sousedi zleva, druzí zprava, možná někdo další. Posílat se okurky nedají, abychom podělili rodinu. Prodávat někde u silnice okurky nedává smysl a nechceme dělat konkurenci zahradnictví u jezu. A zavařovat salátovky? To asi ne.

Po letošní zkušenosti s pěstováním okurek jsem dospěl k názoru, že až budeme zase nakupovat sazenice v Itálii, tak pouze jednu! A pokud bude opět normální rok s normálními srážkami, tak si okurky radši půjdeme dokoupit do zahradnictví u jezu.

Ale zkušenost je to k nezaplacení.

Zdraví vás zahradník Emanuel

JARMILA KRAVÁČKOVÁ: Tvořím z darů přírody a ze zbytkového materiálu

S tvorbou věnců a dekorací začala, když se s rodinou přestěhovala do Spytihněvi a začali si opravovat domek. Když vidí něco, co by jiný člověk vyhodil, napadne ji nejdřív „tohle by se ještě dalo použít“. Využívá recyklovaný materiál, ale hlavně co dá příroda. Záliba v tvoření ze sušených květů a různých plodin, které v našem okolí najdeme, ji stále láká. Říká, že každý rok má štěstí na jinou barevnost. Večer v kuchyni rozbalí krabice a ponoří se do kreativního tvoření.

Tři otázky pro kreativní duši:

V době, kdy se dá spousta dekorací koupit, jste si vybrala opačnou cestu – tvořit z toho, co nabízí příroda nebo co by jinak skončilo jako odpad. Co Vás k tomu přivedlo?

Ráda chodím do zahrady, i když tam třeba zrovna není práce – jenom pro tu atmosféru. A do přírody, kde si beru inspiraci. Sbírám vratič, jeřabiny, hloh... Je to ve mně. Vždycky jsem k tomu tíhla. Nějaké drobné věci dostávám i od lidí, třeba krajky, korálky z roztrhaných náhrdelníků, ty používám na dozdobení. Držím se hesla „V jednoduchosti je krása.“

Který výrobek byl pro Vás výjimečný?

Možná věnec z kovových obalů od svíček, u těch uplynulo hodně času, než mě napadlo, jak je využít, co s nimi udělat. Pak jsem je jednou zmačkala a říkám si: Aha, to je ono! Také věnec z kousků brokátu je pro mě zajímavý. Ráda zdobím i dušičkové věnce.

Když se procházíte přírodou, díváte se už na věci kolem sebe „tvořivýma očima“ a říkáte si, co by se z nich ještě dalo vyrobit?

Chodím spíš už najisto na známá místa. Z okolní přírody totiž mizí rostliny, při volném sběru už není takový výběr. Také je potřeba být ve správný čas na správném místě, aby květy neodkvetly, nebo zase aby byly plody dobře zralé. Vozím otépky na kole, uskladním je doma do komory a pak vybírám, co se mi hodí. A některé květy třeba i barvím.

Hana Kolaříková

věnec s brokátových odstřižků

věnec z kovových obalů na čajové svíčky

Jste také kreativní duše?
Dejte nám o sobě vědět na e-mail spytihnevskyzpravodaj@spytihnev.cz nebo na telefon 770 197 799.

SENIORtaxi nově také pro Spytihněv

Na základě podnětů některých spytihněvských seniorů se naše obec rozhodla připojit ke službě SENIORtaxi, kterou provozuje SENIOR Otrokovice. Jejím cílem je usnadnit seniorům a lidem se zdravotním omezením dopravu především k lékaři, do zdravotnických zařízení či na úřady a následně zpět domů.

Služba je nastavena tak, aby byla pro její uživatele finančně dostupná. Cestující hradí pouze část skutečných nákladů na přepravu, zbývající náklady jsou rozúčtovány mezi města a obce zapojené do projektu. SENIORtaxi jezdí v pracovní dny a jízdu je třeba objednat telefonicky nejméně dva pracovní dny předem; vzhledem k omezené kapacitě je však vhodné objednávat se co nejdříve.

Před prvním využitím služby je potřeba splnit několik jednoduchých formalit, zejména uzavřít smlouvu o přepravě. Jak služba funguje, kdo ji může využívat, kam je možné cestovat, kolik přeprava stojí a jak si jízdu objednat, najdete přehledně v přiloženém letáku a odpovědích na nejčastější otázky (FAQ). Doporučujeme proto všem, kteří o využívání SENIORtaxi uvažují, aby si oba materiály prošli – najdou v nich všechny důležité informace.

Často kladené otázky

Jak si mohu SENIORtaxi objednat?
Výhradně telefonicky na telefonním čísle 720 30 50 60 v pracovní dny od 8 – 15 hodin minimálně dva pracovní dny předem. Tzn. například vpondělí do 15. hodin objednávám nejdříve na středu, ve čtvrtek do 15. hodin objednávám nejdříve na pondělí.

S jakým předstihem si mohu službu objednat?
Nejlépe je se objednávat hned, jak se dozvím např. příští termín kontroly u lékaře. Kapacita může být obsazená.

Jaká je provozní doba SENIORtaxi?
SENIORtaxi jezdí výhradně v pracovní dny mezi 7:30 – 15. hodinou.

Kdo se může stát klientem SENIORtaxi?
Osoba, která má alespoň 65 let nebo je zdravotně, byť dočasně, indisponovaná. Současně musí mít podepsánu Smlouvu o přepravě se SENIORem Otrokovice, p. o. a mít vydán Průkaz klienta.

Mám zájem o využívání přepravy SENIORtaxi. Jak mám postupovat?
Zašlete nám žádost o službu emailem (seniortaxi@senior-otrokovice.cz), poštou (na adresu SENIOR Otrokovice, p. o., K. Čapka 1615, 765 02 Otrokovice), nebo přineste osobně, současně můžete doručit podepsanou smlouvu a fotografii.
Pokud tyto úkony žadatel nebude schopen vykonat sám nebo s rodinou nebo s přáteli, může přijet do místa pobytu zaměstnanec SENIORu.

Kolik jízda SENIORtaxi stojí?
Při jízdě v rámci obcí zapojených do projektu, jízda z místa A do místa B stojí jednoho člověka 40 Kč. A to i s příp. doprovodem. Při jízdě mimo toto území stojí využití služby SENIORtaxi 10 Kč za 1 km. Podrobnosti jsou uvedeny v Ceníku SENIORtaxi.

Jaký bude postup, když pojede více cestujících?
Pokud pojede z místa A do místa B více klientů, 2. a 3. zaplatí 50 % ceny, 4. až 7. cestují zdarma.

Jak budu za SENIORtaxi platit?
Platba bude prozatím možná výhradně v hotovosti u řidiče, a to i v případě zakoupení permanentky.

Starosti doma, ve škole, v práci, ve vztazích nebo jen pocit, že si potřebujete s někým nezaujatým promluvit

Obec Spytihněv ve spolupráci s Místní akční skupinou Severní Chřiby a Pomoraví (MAS SCHP) nabízí zdarma psychologické poradenství pro děti, dospívající i dospělé v bezpečném a respektujícím prostředí.

Společně s paní psycholožkou můžete hledat cestu v náročných životních situacích, při stresu, úzkostech, vztahových potížích nebo v otázkách výchovy dětí. Na setkání není potřeba žádné doporučení ani „vážný problém“. Někdy stačí prostor, kde vás někdo vyslechne a pomůže podívat se na situaci z jiného úhlu. Konzultace mohou po dohodě probíhat přímo u nás v obci, takže nemusíte nikam daleko dojíždět.

Můžete se ozvat paní psycholožce **PhDr. Šárce Mošťkové na e-mail: psycholog@masschp.cz nebo telefonicky na číslo: 776 814 707.**

Projekt „Sociální začleňování v MAS SCHP II“ (reg. č. projektu: CZ.03.02.01/00/25_084/0006301) je podpořen finančními prostředky EU v rámci programu Operační program Zaměstnanost+.

Připravované akce

18. října 2026	**Misijní neděle (Po nedělní mši proběhne na prostranství před kostelem misijní jarmark. Zakoupením pochutin podpoříme misie.)**
29. listopadu 2026	**Rozsvěcování vánočního stromu**
5. prosince 2026	**Mikulášská zábava**
13. prosince 2026	***Vánoce, Vánoce, skoro-li budete* – předvánoční pásmo místních folklorních souborů**
19. prosince 2026	**Zpívání koled u vánočního stromu**
20. prosince 2026	**Adventní koncert dechové hudby Drietomanka**
25. prosince 2026	**Vystoupení Folklorního studia Buchlovice**
31. prosince 2026	**Silvestrovská zabíjačka**
1. ledna 2027	**Novoroční ohňostroj**
16. ledna 2027	**Krojový ples**

Změna termínu vyhrazena. Sledujte, prosím, obecní infokanál, web a vývěsky.

SPYTIHNĚVSKÝ ZPRAVODAJ: Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává obec Spytihněv, Spytihněv 359, 763 64 Spytihněv, IČO: 00284491, tel.: 724 179 329, e-mail: spytihnevskyzpravodaj@spytihnev.cz. Vychází jednou za tři měsíce v nákladu 640 ks. Datum vydání: 8. 10. 2026. Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí. Vydavatel má právo příspěvky krátit, případně neuveřejnit. Povoleno MK ČR E 23023. Grafická úprava a sazba: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz.